

DATED
NEWS
DELIVER BY
SATURDAY
JULY 31

LAIKS

WEEKLY NEWS
PERIODICAL
POSTAGE PAID
ST PETERSBURG, FL
AND ADDITIONAL
MAILING OFFICE
(USPS 301-500)
ISSN 1089-8832

«LAIKS» IS PUBLISHED SINCE 1949 // «LAIKS» IZNĀK NO 1949. GADA
Published 48 times per year except the first week in January, the first week of May, the last week in June, the last week in December
Published weekly by: Latvian Newspaper «Laiks», Inc., 6145 SUN BLVD Apt. 203, ST PETERSBURG, FL 33715
POSTMASTER: Send address change to: «Laiks», 50 Sternberger Ave Unit 5, Long Branch, NJ 07740
E-mail: LaiksDSR@aol.com

Lasiet tīmeklī!
www.laiks.us

Volume LXXII Nr. 28 (6013)

2021. gada 31. jūlijs – 6. augusts

Elīna Garanča un Raimonds Pauls sajūsmina Latvijas klausītājus

„Ja tevis nebūtu...” – ar šādu nosaukumu Latvijas Nacionālajā teātrī 23. un 24. jūlija vakarā notika koncerts, veltīts Raimonda Paula 85 gadu jubilejai, kas apritēja šī gada 12. janvārī. „Tas ir mazumiņš, ko teātris var – pateicībā par mūzikai, arī teātra mūzikai atdoto mūžu” – rakstīts koncerta programmiņā.

Rūpīgi gatavots un ilgi gaidīts šis koncerts bija arī tāpēc, ka koncertēt kopā ar pasaules opermūzikas zvaigzni Elinu Garanču ir abu mākslinieku sen izlolots sapnis. Nu beidzot tas varēja īstenoties, piedaloties orķestrim *Sinfonietta Rīga* ar diriģentu Normundu Šnē un instrumentālajai grupai Raimonda Macata vadībā.

Vakara pirmajā daļā, muzicējot duetā ar komponistu, skanēja speciāli Elīnas Garančas unikālajai balsij rakstīti dziesmu cikli ar Vizmas Belševicas un Ojāra Vācieša dzeju.

Otrajā daļā – dziedones izvēlētā Raimonda Paula dziesmu izlase jaunā skanējumā, jau kuplākas mūziķu kopas pavadījumā, turklāt pilnīgi jaunās aranžijās. Izvēlēto dziesmu aranžijas bija veidojuši Lolita Ritmane, Jēkabs Jančevskis, Richards Dubra un Raimonds Macats.

24. jūlija vakarā koncertu pārraidīja Latvijas Radio *Klasika*, vakara norise tika filmēta, un rudenī to sola parādīt Latvijas Televīzijas skatītājiem.

Pēc otrā koncerta šaurākā mākslinieku un viesu lokā Elīnai Garančai Latvijas Republikas kultūras ministrs Nauris Puntulis pasniedza Lielo Mūzikas balvu, uz oficiālo pasniegšanas ceremoniju šī gada martā māksliniece nebija varējusi ierasties. Nu arī šis parāds ir nolīdzināts.

Bet sajūsma par skaisti iecerēto un izcili pasniegto mūzikas baudījumu sabiedrībā vēl ilgi nevarēja rimties.



Vai Latvija būs
iekārojama
vieta dzīvei?

2. lpp.

Jaunami no
Linkolnas un
Bostonas

4. un 5. lpp.

Sarma Ejups
ziņo no Garezera

6. un 7. lpp.

Vai
vārda brīvība
ir apdraudēta?

9. lpp.

Ko Gundega
Saulīte piedzīvoja
Rēzeknē?

13. lpp.

Kāpēc
Juris Ulmanis
neuzkāpa
Everestā?

16. lpp.

Mūsējie Tokijā

17. un 20. lpp.



AMERIKAS LATVIEŠU APVIENĪBA

AICINĀM PIETEIKT KANDIDĀTUS ALA ATZINĪBAS RAKSTIEM!

Ik gadu Amerikas Latviešu apvienība piešķir Atzinības rakstus organizācijām un atsevišķiem indivīdiem par izciliem sasniegumiem sabiedriskā un latviešu nozīmīgā kultūras darbā.

ALA Kultūras nozare atgādina visiem draudžu, organizāciju vadītājiem un ieinteresētiem tautiešiem, ka ir laiks izvēlēties un pieteikt kandidātus šī gada Atzinības rakstiem. Kandidātus piesakot, lūdzam izpildīt „Atzinības rakstu pieteikuma veidlapa”. ALA Atzinības rakstu var saņemt tikai vienu reizi mūžā. Atzinības rakstu piešķiršanas noteikumi, pieteikuma veidlapa un alfabē-

tisks saraksts ar Atzinības rakstu saņēmējiem kopš 1996. gada ir atrodams ALA mājas lapā: <https://alaua.org/musu-darbi-ba/kultura/>.

Lūdzam sūtīt nominācijas ALA Kultūras nozares vadītājam: culture@alaua.org jeb uz ALA biroju, 400 Hurley Ave, Rockville MD 20850.

Ieteikumus, kuri tiks saņemti pēc 31. augusta termiņa, diemžēl šogad nevarēs pieņemt. Ja rodas jautājumi, var rakstīt uz iepriekš minēto adresi vai zvanīt uz ALA biroju: 301-340-1914.

VALDA GRINBERGA
ALA Kultūras nozares
vadītāja



2021. GADA 22.-24. OKTOBRĪ

Amerikas Latviešu apvienība aicina
jūs rezervēt datumus ALA 70. jubilejas kongresam,
kas notiks *W Chicago – Lakeshore* viesnīcā,
Čikāgā, Ilinoisā,
no 2021. gada 22. līdz 24. oktobrim.

ALA valde un rīcības komiteja Čikāgā turpina
darbu pie ALA 70. kongresa sagatavošanas!
Pirms kongresa plānots piedāvāt paneļdiskusiju
par aktuāliem sociālpolitisksiem jautājumiem.

Tuvāka informācija par programmu sekos.
Daļu programmas būs iespējams vērot arī
tiešsaistē. Sekojiet jaunumiem par kongresu
mūsu mājaslapā www.alaua.org/!

Latvian newspaper
LAIKS

Frequency: WKLY EXC 1ST WK - JAN, 1ST WK - MAY,
LAST WK - JUN; LAST WK - DEC

Latviešu nedēļas laikraksts

Iznāk sestdienās, 48 reizes gadā
Abonēšanas maksa ASV dolāros:
3 mēn. US \$ 50.00
6 mēn. US \$ 100.00

Redakcija Rīgā, Ģertrūdes ielā 27, Rīga, LV-1011, Latvija.
Tālr.: +371 67326761, fakss: +371 67326784
e-pasts - redakcija@laiks.us
mājaslapa - www.laiks.us

Redaktore: Ligita Kovtuna
mob. tālr.: +371 29439423. e-pasts: ligita@laiks.us

Par REKLĀMU un SLUDINĀJUMIEM, kas iesniegti LATVIJĀ, maksājumi notiek EURO.

Neizlietotus manuskriptus un fotoattēlus redakcija neuzglabā.
Redakcijai ir tiesības iesūtītos materiālus izmantot arī saīsinātus.

Laikrakstā iespiestajos, ar autora vārdu vai iniciāļiem
parakstītajos rakstos izteiktās domas ar redakcijas viedokli
par pašu jautājumu var arī nesaskanēt.

Par reklāmas vai sludinājuma saturu atbild reklamdevējs.

Sarīkojumu un dievkalpojumu ziņas sūtīt Inesei Zaķis
e-pasts: rigaven@aol.com

Par REKLĀMU un SLUDINĀJUMIEM, kas iesniegti ASV, maksājumi notiek ASV dolāros.

Sēru sludinājumus un adrešu maiņas sūtiet pēc adreses
50 Sternberger Ave Unit 5, Long Branch, NJ 07740
e-pasts: LaiksDSR@aol.com

Ja vēlaties saņemt vairāk informācijas par avīzi,
lūdzu, zvaniet LAIKA ASV tālr.: 727 385-4256



DIĀNA
JANCE

Pēc ilgāka laika pagājušās nedēļas nogalē braucu uz Rīgu. Liekas, nebiju bijusi kādu mēnesi. Mani gaidīja jauks vakars – beidzot devos uz teātri. Karstā novakares saule spīdēja, visapkārt uz šosejas bija citas mašīnas, mūzika skanēja, viss izskatījās gluži tāpat kā vienmēr jūlija vidū.

Gandrīz visu šo vasaru biju nodzīvojusi pa laukiem, kur viss vēl ir nosacīti zaļš – puķes dobēs mēs aplejam, sakņu dārzs reizumis gan jālej pat divas reizes dienā; vienīgi dzirdēts, ka zemiņkiem sāpot sirds, jo labība var neizaugt, graudi pietiekami nenobriest.

Bet es braucu uz Rīgu un neticēju savām acīm. Patiesībā arī pašas acis neticēja un lēnām piepildījās asarām – aiz izmisuma un bezspēcības. Pēkšņi ieraudzīju, ka tas, ko redzu pa logu, vairs nav mana Rīga – palikuši tikai daži zaļi plankumi, zāle izdegusi, vēl vairāk – izdegusi ir pati zeme. Vietumis kokiem nobirušas sakaltušās lapas, un man bija tāda sajūta it kā kaut kas pārtrūktu. Un pat nezinu, kāpēc, bet prātā ienāca Austrālija. Tur, Austrālijā, vietām bija tāda līdzīga dzeltena, bezcerīga ainava ar sakaltušu zāli, tiesa, pat šī zāle un dzīvā radība sadēga vienā no briesmīgākajiem ugunsgrēkiem pasaulē – tas bija tajā ziemā, dažus mēnešus pirms pandēmijas. Šos ugunsgrēkus īpaši aktivizēja globālā sasilšana. Tā izraisa līdzīgus ugunsgrēkus visā pasaulē,

tie parādās arvien biežāk, šobrīd deg Kanadas rietumos, Kalifornijā un Jakutijā.

Varbūt Austrālija ienāca prātā, jo tur dzīvo tik daudz latviešu, kuŗi savulaik bija devušies trimdā un saviem bērniem stāstīja, cik skaista un zaļa ir tēvzeme – Latvija.

Un tad es domāju par mūsu zaļo un skaisto Latviju ar tās zilajiem ezeriem, jūru un upēm, pļāvām un mežiem... Ar puķēm pļāvās, zivīm jūrā, vardēm diķos, staltajiem briežiem un citiem zvēriem mežos. Iespējams, pēc gadiem no tā visa vairs nekas nebūs palicis pāri. Pat, ja mēs tad vēl būsim, mēs būsim devušies trimdā. Tā būs divaina trimda. Mūsu zeme vēl eksistēs, tā būs atzīmēta visās politiskajās un ģeogrāfijas kartēs, bet tā būs citāda: tāda – dzeltenīgi melna, izdegusi. Saviem bērnbērniem mēs stāstīsim, cik kādreiz Latvija bija skaista – gluži tāpat, kā to pēckara gados darija latvieši Austrālijā, Amerikā, Kaadā un cituviet pasaulē. Cik tēvu zeme bija skaista! Mēs stāstīsim, kā mēs Latviju atgūvām – pēc smagiem okupācijas gadiem, un... tad mēs to atkal pazaudējām – pašiem to vēl pat neapzinoties. Cilvēki būs, bet mūsu visskaitākā, zaļā Latvija vairs nebūt. Būs cita dzīvesziņa, citi stāsti, cita skaistuma izjūta. Varbūt tad tikai filmās redzēsim mums tik dārgos Latvijas dabas skatus, tikai gleznās ieraudzīsim īsto zāles zaļuma toni un tikai skaņu

ierakstos dzirdēsim, kā vēja šalc apšu lapas... un dzied putni. Vairs nebūs iespējas priecāties, ejot basām kājām pa rasas lāsēm pilnu pļavu, kuŗā kājām ir drusku vēsi, bet sidrabainajā miglā gribas gaviļēt.

Mūsu laikzīnī Toms Bricis šonedēļ atzina, ka pavisam droši jau var teikt, ka šī vasara būs karstākā meteoroloģisko novērojumu vēsturē. Nesen lasīju, kaut kur smējās: šī gada Latvijas vasara būšot tā, ko pēc gadiem atcerēsies kā samērā siltu, pat drusku vēsu. Ja nu tā tiešām notiks? Es nezinu, ko mēs varam darīt. Kaut gan – jebkam ir jēga, katrai mazajai lietai, kuŗu varam nosargāt, ir jēga. Vienmēr domāju, ka mazām valstīm ir iespēja ātrāk mainīties, mazās valstis ikvienu, ikkatru cilvēka rīcība ir būtiska. Iespējams – jā, lielās valstis turpinās pūst debesis indīgus mākoņus, arī uz mūsu pusi, bet šeit mēs vismaz kaut ko būsim izdarījuši lietas labā. Dabas un Latvijas labā, mūsu bērnu un viņu bērnbērnu labā.

Protams, es zinu, ka globālo sasilšanu, ja tā vispār vēl ir apturama, nevar apstādināt viena valsts, to var izdarīt tikai visi kontinenti, visas valstis kopā. Bet mēs taču labi zinām, ka, lai aizrādītu kaimiņam par viņa nenoslaucīto durvju priekšu, ir vērts pirms tam noslaucīt pašam savējo. Ir arī tāds teiciens – slīcēju glābšana ir pašu slīcēju rokās.

LASĪTĀJU BALSIS

Svinēsim dzimšanas dienas!

*Gadi nāk un pazūd tālē,
gadi prom ar vēja spārniem skrien...*

Pirmais lielais notikums cilvēka dzīvē ir piedzimšana, kad cilvēks ienāk šai pasaulē dzīvot! Un šo dienu vajadzētu svinēt jebkuŗā vecumā.

Dzimšanas dienu svinēšana nav nekas jauns. Viena no pirmajām dzimšanas dienām tika svinēta senajā Ēģiptē, aptuveni trīstūkstošajā gadā pirms Kristus. Tā tika svinēta par godu Faraonam (*Pharaon*). Joprojām Kanadā un ASV ģimenes savas meitas sešpadsmitajā dzimšanas dienā mēdz atzīmēt *sweet sixteen*.

Un dzimšanas diena ir tā

diena, kad vari pateikties saviem vecākiem, ka esi dzimis.

Bērni dzimšanas dienas svinēšanu gaida ar nepacietību. Ļoti svarīgi, cik lielas dāvanas ir saņemtas. Viss gan mainās ar gadiem...

Dzimšanas dienu dažādās zemēs svin dažādi. Bērna dzimšana tiek svinēta gan pirms, gan pēc bērna piedzimšanas. ASV tiek rīkotas viesības ar nosaukumu *Baby shower* dažas nedēļas pirms bērna piedzimšanas, kad jaunā māmiņa tiek apbērtā ar dāvanām. Dienvidamerikā šīs svinības sauc par Stārķa balli un

to apmeklē tikai sievietes. „Stārķa balles” tāpēc, ka stārķis jeb svētelis tiek uzskatīts par laimes nesēju, arī par auglības putnu, kas gaŗajā knābī mājās ienes bērniņus jeb svētību.

Latvijā bērna nākšanu pasaulē svin pēc bērna piedzimšanas un svinības sauc par raudzībām.

Ja tev ir jau pāri par sešdesmit gadiem un veselība vēl laba, tad nesūdzies, jo pats Dievs tev ir novēlējis skaistu mūžu, pateicies Dievam par to un uzriko ballīti! Īstenībā, lai arī dzimšanas diena nav tā priecīgākā diena, jo esam kļuvuši vienu gadu vecāki, nevis jaunāki, bet gudrāki gan.

VILIS MILEIKO

Nedēļas gudrība

“Neviens dzejnieks neko nepārdzīvo viens pats. Kopā ar viņu pārdzīvo arī viņa laikabiedri. Ja tā nebūtu, kas tad pārsviestu saprašanās tiltu starp dzejnieku un lasītāju?”

Rakstnieks Henriks Ibsens

Nedēļas teikums

“Izrādās, pēc trīsdesmit gadiem Stokholmā būšot Budapeštas, Londonā – Melburnas, Čikāgā – Sentluisas, bet Toronto – ASV galvaspilsētas Vašingtonas klimats. Savukārt rīdzinieki varēs baudīt laika apstākļus, kādi šodien valda Austrijas galvaspilsētā Vīnē – samērā maigas ziemas un karstas, sutīgas vasaras. Ja tā, tad uz pārējās pasaules fona Latvija būs ļoti iekārojama vieta dzīvei.”

Žurnālists Juris Lorencs

LAIKS

50 Sternberger Ave Unit 5,
Long Branch, NJ 07740
laiksdsr@aol.com
www.laiks.us

Lūdzu, maksāt ASV dolāros uz «Laiks» Inc. vārda
Abonējiet laikrakstu LAIKS, neizejot no mājām – lietojiet
[www.laiks.us!](http://www.laiks.us)

«LAIKA» abonements maksā: 3 mēnešiem ASV \$50.00
6 mēnešiem ASV \$100.00

FLORIDAS IEDZĪVOTĀJU IEVĒRĪBAI! Lūdzu pievienojiet
7% Floridas nodokli par laikraksta abonēšanu!

Laiks pa gaisa pastu Amerikā 3 mēneši \$69.00
6 mēneši \$138.00

Laiks pa gaisa pastu Latvijā 3 mēneši \$69.00
6 mēneši \$138.00

Laiks pa gaisa pastu Kanadā 3 mēneši \$75.00
6 mēneši \$150.00

Laiks pa gaisa pastu citur ārzemēs 3 mēneši \$93.00
6 mēneši \$186.00

Ārpus ASV LAIKU var pasūtīt tikai pa gaisa pastu.

Uzvārds, vārds: _____

Adrese: _____

zip: _____

"Tu glezno tikpat labi kā vīrietis!"

Dainas Dagnijas māksla Latvijas Nacionālajā Mākslas muzejā

No 2021. gada 4. jūnija līdz 19. septembrim Latvijas Nacionālā mākslas muzeja (LNMM) galvenās ēkas 2. stāva labajā spārnā (Rīgā, Jaņa Rozentāla laukumā 1) skatāma izstāde "Tu glezno tikpat labi kā vīrietis! Dainas Dagnijas māksla feminisma kontekstā".

Latviešu māksliniece Daina Dagnija lielāko mūža daļu nodzīvoja trimdā – Vācijas bēgļu nometnēs un ASV. Mūža otrā pusē, 2001. gadā, viņa nolēma atgriezties Latvijā, kur dzīvoja un strādāja līdz pat 2019. gadam, kad devās Mūžībā. Šajos gados Latvijas auditorija iepazīna un ļoti iemīloja viņas mākslu.

Izstādes nosaukumam izvēlētais dzimumdiskriminējošais apgalvojums, kas Amerikā reizēm ticis vēlīts Dainas Dagnijas mākslai: "Tu glezno tikpat labi kā vīrietis!", provocē feministisku diskusiju. Runājot par savu dzīvi mākslā, Dainai Dagnijai vienmēr bija svarīgi pateikt, cik sarežģīti bijis sievietei būt māksliniecei 60. – 70. gadu Amerikā.

Daina Dagnija ienāca mākslā 20. gadsimta sešdesmitajos gados un izstādēs sāka piedalīties politiskā aktīvisma nokaitētājā 1968. gadā. Globālo pārmaiņu laiks un virkne sociālu revolūciju, ko veicināja cilvēktiesību kustība, pretkaŗa protesti, ekoloģiskā atmoda un otrā vīlņa feminisma eksplozija, atstāja iespaidu uz Dainas Dagnijas glezniecības tematiem. Daudzās intervijās par savu Amerikas periodu māksliniece teikusi: "Es gleznoju sabiedrību, kurā dzīvoju." Tomēr viņas māksla Latvijā līdz šim nav tikusi skatīta 20. gadsimta 60. – 70. gados Amerikā dzimušo politisko un sociālo kustību kontekstā.

Daina Dagnija bija aculieci-

niece milzīgajiem seismiskajiem satricinājumiem, kad kontrkultūras paspārnē krita sociālo normu tabu, kad individuāla brīvība un brīva mīlestība, hipiji, pacifisms un "tuvāk dabai" filo-

kompozīcijām apmeklētāji ieraudzījis feminisma otrā vīlņa ideju manifestācijas – cilvēktiesību kustības, feminisma un ekofeminisma koncepciju inspirētas gleznas. Tieši šo kontekstu Dai-

Latviešu trimdas māksliniece Daina Dagnija (1937 – 2019) 1944. gadā septiņu gadu vecumā kopā ar ģimeni atstāja Latviju, septiņus gadus pavadīja Vācijas bēgļu nometnēs un 1951. gadā

No 1960. gadu vidus Daina Dagnija dzīvoja Ņudžersijā. No 1968. līdz 2000. gadam sarīkoja 13 personālizstādes dažādās Detroitas, Ņujorkas, Sanfrancisko, Ņudžersijas, Rabatas (Marokā)



Daina Dagnija. *Miss America* 1922. 1969. LNMM kolekcija

zofija mainīja ideālus un uzvedības normas. ASV un Ņujorka bija sabiedrību savīļojošu protestu degpunkts, kur notiekošās demonstrācijas Daina Dagnija skatīja savām acīm, bet nevalstiskās organizācijas "Women's Caucus for Art" ("Sieviešu mākslas savienība") rīkotajās izstādēs un akcijās pati piedalījās. Ņujorka bija arī kultūras un mākslas meka, kur māksliniece apmeklēja teātrus un koncertus un tur gūtos iespaidus gleznojot.

Izstādē eksponēti Dainas Dagnijas Amerikas perioda darbi, kas tapuši no 1968. līdz 2000. gadam. Līdzās pacifisma un ekoloģiskās kustības iedvesmotām

nas Dagnijas izstādei izvēlēties rosina šobrīd Latvijā aktualizētais dzimtes studiju un dažādu sabiedrības kopienu daudzveidības jautājums, kas visai pamatnāmi parādās mākslas izstādēs. Lai arī pasaules feminisma hronoloģijā tiek analizēts jau ceturtais feminisma vilnis un Rietumu teorijā visas feminisma stadijas vairāk nekā simts gadu garumā jau ir aprakstītas un iztirzātas, Latvijas sabiedrībā par feminismu joprojām ir daudz aizspriedumu un neziņas. Dainas Dagnijas glezniecība dod iespēju runāt par feminisma vēsturi un būtību sabiedrībai izprotamā veidā.



Daina Dagnija. *Ratiņkrēsls*. 1978. Privātkolekcija

ieceļoja ASV. Mākslas izglītību viņa ieguva tolaik slavenajā Mākslas studentu līgā (*Arts Students League*, 1954 – 1956) Ņujorkā, kur bija studējuši daudzi ievērojami Amerikas abstraktā ekspresionisma pārstāvji, kā arī Mākslas un amatu biedrības Mākslas skolā Detroitā (*Art School of the Detroit Society of Arts and Crafts*, 1956 – 1959) un Šonāra mākslas institūtā (*Chouinard Art Institute*, 1960) Losandželosā.

galerijās. 2001. gadā māksliniece atgriezās uz dzīvi Latvijā. Latvijā Dainai Dagnijai notikušas vairāk nekā 20 personālizstādes.

Izstādi atbalsta Valsts kultūrkapitāla fonds.

Izstādes kuratore
Dr. art. **Elita Ansons**,
LNMM Kolekciju un
zinātniskās izpētes nodaļas
ARSENĀLS vadītāja

Latvijas Nacionālais
Mākslas muzejs

"Latvija nevar augt bez izglītības"

Amerikas latviešu uzņēmējs un profesors Andris Zoltners ziedo 120 000,- ASV dolāru matemātikas nozares attīstībai Latvijas Universitātē, iedibinot "Alfreds M. Zoltners Scholars" programmu. Alfreds bija Andra tēvs un viņa piemiņu nesīs jaunā stipendiātu programma, kuŗas mērķis ir atbalstīt izcilus matemātiķus, lai tie varētu veidot augstākā līmeņa pētniecisko darbu Latvijas Universitātē.

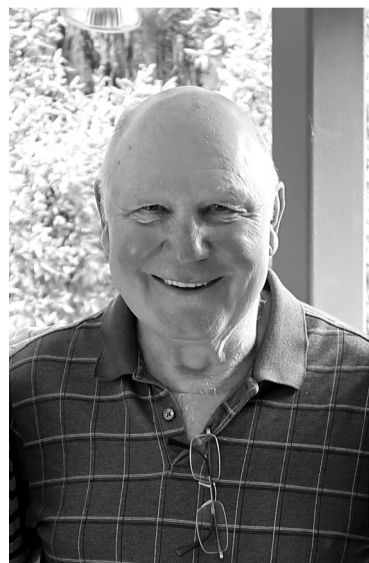
Prof. Andris Zoltners saka: "Es esmu ieinteresēts atbalstīt, tāpēc ka mani vecāki mīlēja Latviju, un es esmu ieinteresēts palīdzēt attīstīties jauniem profesoriem. Latvija nevar augt bez izglītības."

Šobrīd prof. Andris (Endijs) Zoltners ir emeritēts Ziemeļrietumu Universitātes profesors, viens no universitātes izcilības profesoriem (*Frederic Esser Nemmers Distinguished Professor Emeritus of Marketing at the Kellogg School of Management at Northwestern University*), uzņēmuma *ZS Associates* dibinātājs. Šis uzņēmums ir ne-



Andris Zoltners ar tēvu Alfredu

tikai viens no tirdzniecības analītikas lielākajiem uzņēmumiem pasaulē, bet arī viens no



Andris Zoltners šobrīd

veiksmīgākajiem konsultāciju uzņēmumiem ASV un 2005. gadā tika izraudzīts par Čikāgas izcilības uzņēmumu. 2012. gadā prof. Zoltners saņēma ASV Farmaceutiskās vadībizības asociācijas apbalvojumu par mūža ieguldījumu nozarē. Prof.

Zoltners ir vairāku monogrāfiju, kā arī vairāku ietekmīgu pētījumu autors un līdzautors. Prof. Zoltnera pētniecības centrā ir vadībizinātnes tirdzniecības analītikas izpēte.

Ziedoņums sarūpēts ar ASV bezpeļņas organizācijas "Friends of the University of Latvia" palīdzību. Organizācijas valdes loceklis Roberts Blumbergs sadarbibā ar Latvijas Universitātes profesoriem Jurgi Šķilteru, Mārci Auziņu un Andri Ambaini izstrādāja gan sadarbības principus, gan arī stipendijas formātu.

Jau šovasar tiek uzsākta stipendiātu atlase. Gan ASV, gan Latvijas zinātnieku un LU atbalstītāju vidū ir gandarījums par šo iniciatīvu, jo tā nozīmēs būtisku kvalitātes pieaugumu matemātikajās zinātnēs Latvija Universitātē.

Ziedoņumu Latvijā administrē Latvijas Universitātes fonds. Konkurss Latvijas Universitātes fondā jau norisinās, iespējams pieteikties stipendijai līdz 1. augusta 23:59, pieteikumus sūtīt uz fonds@fonds.lv.

ĀRIJS R. LIEPIŅŠ

LINKOLNAS DRAUDZES 70 GADU JUBILEJA

Skaists, saulains 17. maija svētdienas rīts pulcināja Linkolnas latviešu draudzi dievnamā, lai atzīmētu tās 70 gadu darbību. To ievadīja archibīskapes Laumas Zušēvicas vadītā procesija, kuŗā piedalījās drau-

dzes priekšnieks Kārlis Indriksons un draudzes darbinieki. Pie altāra pulcējušos sveica Lauma ar pateicību par paveikto darbu, kā arī vēlot sekmīgi kalpot Kristus draudzē arī nākotnē.

Tā kā dievkalpojumā piedalījās amerikāņu viesi, ieskaitot Rev. Jim Lohmeyer, archibīskape to bija izveidojusi abās valodās, ieskaitot dažas pazīstamas dziesmas, kuŗas varējām vienlaicīgi dziedāt abās valodās. Sprediķa

darbiniekiem šos gados. Jaunieģūto flīģeli "iesvētīja" pianists James McLaughlin atskaņojot Jāņa Ivanova "Piecas prelūdes" un John Newton skaisto aranžējumu Amazing Grace. Archibīskape mūsu draudzi sveica

sniedza James McLaughlin ar pavadiņtāju Lily Spader. Ar trombonu viņš atskaņoja J. Guy Ropartz, Jan Sandstrom un Antonio Vivaldi kompozīcijas, bet ar eifoniju – Philp Sparke darbus. Kā vienmēr, viņa labi



Draudzes darbinieki kopā ar archibīskapi Laumu Zušēvicu. No kr. otrā - dāmu komitejas priekšniece Nora Šmits, draudzes priekšnieks Kārlis Indriksons, archibīskape Lauma Zušēvica un draudzes pianists James McLaughlin



Draudzes ilggadīgie darbinieki ar archibīskapes pasniegtiem LELBP virsvaldes Atzinības rakstiem. No kr.: Kārlis Indriksons, Ārijs Liepiņš, Nora Šmits, James McLaughlin, Lauma Zušēvica, Andrejs Eglīte un Valdis Kalniņš



Aktā tika pasniegti arī ALA 2020. gada Atzinības raksti. Tos saņēma Daila Būmanis, Ingrida Bangers un James McLaughlin no Daugavas Vanagu apvienības priekšnieces Astras Iesalnieks

pamatā Jāņa evaņģelija 17:6-19 teksts. Dievs ir devis Laumai spēju savu domu izteikt viegli uztveramā un saprotamā valodā, kas paliek atmiņā. Par to viņa saņēma daudz pateicības vārdu no dievkalpojuma dalībniekiem. Sprediķim sekoja Feliksa Mendelsoņa solo mūzika James McLaughlin izpildījumā. Lielu iepriecinošu pārdzīvojumu daudziem sagādāja iespēja Svēto sakramentu saņemt no archibīskapes rokām.

Sekoja svinīgs akts un koncerts Latviešu namā. To ievadīja draudzes priekšnieka Kārļa Indriksona konspektīvs stāsts par draudzi tās 70 gadu ritējumā un suminājumi tās daudzajiem



Linkolnas draudze archibīskapei kā mazu pateicību dāvināja Anša Bērziņa (1982) grafiku "Ganiņš, naktī vērojot debesu jumu"

no sevis, LELBP un LELBA. Savā uzrunā, kaut apzinoties grūtības un pārmaiņas, viņa tomēr ar ļoti optimistisku skatu raudzījās uz mūsu latviešu Baznīcu nākotnē. Kā lielu pārsteigumu draudzes ilggadējie darbinieki – Nora Šmits, Valdis Kalniņš, Andrejs Eglīte, Kārlis Indriksons, James McLaughlin

sagatavotais un pirmklasīgi izpildītais sniegums saņēma skalus un ilgus aplausus, bet mākslinieks – ziedus no klātesošās publikas. Ar skaistām rozēm tika godināta flīģeļa dāvinātāja Kari Peters. Par šī instrumenta interesanto vēsturi četrās ģimenes paaudzēs stāstīja viņas tēvs Jon Honette.



James McLaughlin un Lily Spader noslēdz draudzes jubileju ar koncertu

un Ārijs Liepiņš saņēma LELBP virsvaldes un archibīskapes Atzinības rakstus. Savukārt, kā pateicību par uzņemšanos mērot tālo ceļu uz Linkolnu kopā ar vīru Ivaru Zuševicu draudze par atmiņu no šīs dienas Laumai dāvināja grafiku Anša Bērziņa zīmēto oriģinālu "Ganiņš, naktī vērojot debesu jumu" (1982).

Sarīkojumā tika pasniegti arī jau 2020. gadā piešķirtie ALA Atzinības raksti, ko pandēmijas dēļ nevarējām izdarīt ātrāk. Tos pasniedza Daugavas Vanagu apvienības priekšniece Astra Iesalnieks Dailai Būmanis, Ingridai Bangers un James McLaughlin. Sekoja skaists koncerts, ko

Pēc īsa pārtraukuma varējām doties pie bagātīga bufetes galda, lai baudītu siltas pusdienas ar vīnu un garšīgām latviešu tortēm. Pēc draudzes priekšnieka ierosinājuma, svinību laikā zālē notika arī to latviešu gleznotāju un amatnieku darbu izstāde kuŗi vismaz daļu sava mūža pavadijuši Linkolnā, viņu vidū – Raimonds Slaidiņš, Ansis Cepure, Anna Temmers, Kārlis Dzenis, Jānis Viļums un Aivars Ronis, kā arī vēl piecpadsmit citi amata meistari. Publikas interese ir liela, tāpēc izstāde turpinājās divus mēnešus.

// FOTO: John Nollendorfs

KRISTS KĀRKLIŅŠ

Bostonas Latviešu skolas izlaidums

Putnu dziesmu pavadīti, Bostonas Latviešu skolas 8. klases absolventi iznāk klusā un saules stariem zeltītā Hale parka meža pļavas klajumā, iznesot skolas Brīvās Latvijas karogu. Karoga nodošana no absolventu klases nākamā gada absolventu klasei ir gadiem ilgi ievērota tradīcija.

Nemot vērā, ka 2020. gadā klātienē izlaiduma ceremoniju neizdevās novadīt Covid pandēmijas dēļ, šogad to BLS skolēni paveica divas reizes: vispirms 2020. gada absolventi Austra Kārklīņa, Sofija Ryan, Aina Sēja un Lūkass Subačs nodeva karogu 2021. gada absolventēm Lailai Lūsis, Lilijai Puriņai un Norai Voldiņai, kurās to tālāk nodeva 2022. gada absolventiem Ellai Itai Lee un Henrikam Līguram.

Šogad izlaiduma norise apvieno gadiem koptas tradīcijas ar pandēmijas ierobežojumu noteiktu nepieciešamību improvizēt. Kaut arī dzīve Masačūsetas štatā ir gandrīz atgriezies ierastajās slīdēs, dažu organizatorisko jautājumu risinājumus vēl joprojām ietekmē pandēmijas laika ierobežojumi. Izlaidums tiek organizēts ārtelpā, apmeklētāju skaits ir ierobežots, un ierastā koptgaldā vietā ir iepriekš sagatavoti individuāli maisiņi ar klijēri un pīrāgiem, kurus saņēmušas, Bostonas Latviešu skolas ģimenes bauda svētku mielastu piknika formātā, sadalījušies nelielos pulciņos.

Karoga ienešanai sekoja Valsts himnas atskaņošana. Kā pirmās klātesošos uzrunāja mācību pārzine Krisīte Skare un skolas administratīvo lietu pārzine Agnese Linarts. Krisīte, kas ir Bostonas Latviešu skolas vadītāja nu jau daudz gadu garumā, savā runā apsvēra dažādus veidus, kā skolas beidzēji var uzturēt savu latvietību un piedalīties Bostonas latviešu sabiedrības norisēs arī pēc skolas beigšanas. Mācītājs Igors Safins turpināja beidzēju sveikšanu

un vadīja izlaiduma dalībniekus lūgšanā.

2020. gada izlaiduma klases audzinātāji Jāna Plēsums un Krists Kārklīšs apsveica savus

audzēkņus ar skolas gaitu pabeigšanu un kavējās atmiņās par iespajiem, kas gūti skolā aizvadītajos gados. Turpinājumā ar savām uzrunām pie klāteso-

šajiem vērsās pagājušā gada beidzēji Austra, Sofija, Aina un Lūkass. Nākošie klātesošos uzrunāja 2021. gada absolventu klases audzinātājs Eduards Lū-

sis un viņa audzēknes Laila Lūsis, Lilija Puriņa un Nora Voldiņa.

Skolotāju un skolas beidzēju runas bija pilnas vērtīgu atziņu kā arī pateicības vārdi, kas tika pausti aizkustinošā sirsnībā. Iepriecinot klātesošos ar priekšnesumu, pagājušā gada beidzēju klase nodziedāja *Prāta Vētras* dziesmu "Starp divām saulēm". Šī gada beidzējas, savukārt, bija izvēlējušas nodziedāt citu populārās latviešu mūziķu grupas kompozīciju – "Mana dziesma".

Izlaiduma turpinājumā absolventus apsveica ALTS pārstāvis Mārcis Voldiņš, ilggadēja skolotāja Gunta Eglīte un iepriekšējo gadu absolvente Kīra Walker. Mārcis uzrunā pieminēja nozīmīgu faktu, proti, ka viņa sieviete un mazmeitas Noras Voldiņas vecvectēvs Jānis Austrums bijis pirmais Bostonas Latviešu skolas mācību pārzinis un Voldiņu-Austrumu dzimta nu jau ceturtajā paaudzē ir saistīta ar BLS darbību (skola dibināta 1950. gadā).

Mācību pārzines un klašu skolotāji jaunākajām klasēm izdeva diplomus, tādējādi apliecinot kārtējā mācību gada beigas un tā laikā paveikto darbu.

Ar noslēguma vārdiem svinīgo pasākuma daļu beidza vecāku padomes priekšsēdētāja Renāte Krūmala Kenney. Viņa skolas absolventiem novēlēja iet pasaulē, sekot sirdij bet atgriezties mūsu latviskajās mājās – Bostonā vai arī citviet pasaulē.

Pēc izlaiduma svinīgās daļas sekoja svētku mielasts un skolotāju organizētas sporta spēles.

Kaut arī pie izlaiduma organizēšanas beidzēju klases ģimenēm nācās piestrādāt vairāku mēnešu garumā, šis notikums mums atļāva pēc 2020. gada pārtraukuma atgriezties pie iepriekšējo gadu paražām un no jauna izjust savstarpējas piederības saikni Bostonas latviešu kopienai.



2020. un 2021. gada absolventi. No kreisās puses: Nora Voldiņa, Aina Sēja, Sofija Ryan, Lūkass Subačs, Austra Kārklīņa, Laila Lūsis un Lilija Puriņa // FOTO: Krists Kārklīšs



Bostonas Latviešu skolas izlaidums Hale parkā, 2021. gada 12. jūnijā // FOTO: Krists Kārklīšs

Atkal kopā!

Noslēgusies bērnu nometne Mežotne 2021 ASV

Bērnu nometne Mežotne 2021 ASV risinājās no 4. līdz 10. jūlijam, un to, kā ierasts, rīkoja Rietumkrasta Latviešu izglītības centrs / Mežotne WCLEC – Latvian Children's Summer Camp. Bija jautri un priecīgi – aizraujošas nodarbības, lieliski audzinātāji un jaunas draudzības!

Mežotnes bērnu nometne dod iespēju jaunākām paaudzēm uzturēt latviešu valodu, kultūru un tradīcijas svaigā, veselīgā gaisā.

Bērnu nometnes darbība Vašingtonā sākās 1951. gadā, lai dotu iespēju jaunākām paaudzēm uzturēt latviešu valodu, kultūru un tradīcijas priecīgā vidē.

Mūsu mērķis ir turpināt šo



ASV Rietumkrasta bērnu nometnē Mežotne liela jautrība

nodomu, ņemot vērā mūsdienu apstākļus. Mēs uzsvēram latviešu valodas lietošanu, latviešu kultūras uzturēšanu, piedalīšanos visās nometnes nodarbībās, kā arī nometnes tīrības un kārtības uzturēšanu. Mēs sagaidām no visiem pieklājību, sadarbību, pozitīvu nostāju un stingru mūsu nometnes likumu ievērošanu. Katru dienu bērni dzied, dejo, sporto un aug – latvietībā un draudzībā.

Mežotnē uzņem 6 līdz 14 gadus vecus bērnus, kuŗi piedalās vecuma grupās, un 4 un 5 gadus vecus bērnus Mazputniņu grupā, ja tie ir vecāka vai cita ģimenes locekļa uzraudzībā, kuŗš var brīvi izteikties latviešu valodā.

(No portāla latviesi.com)

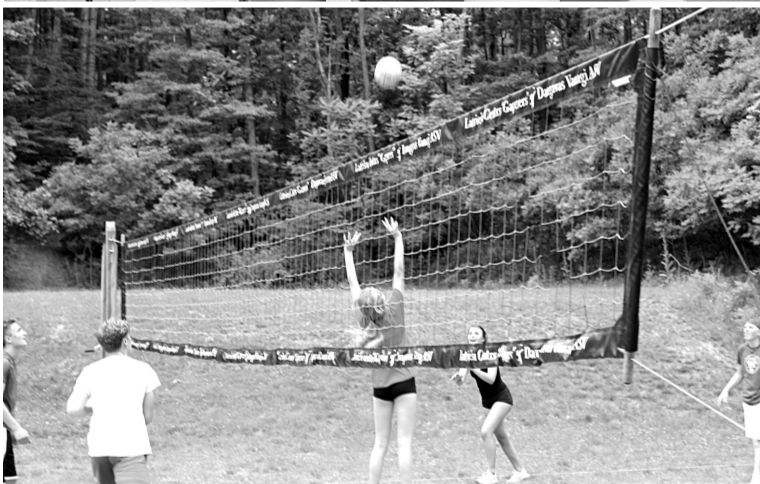
SARMA
EJUPS

Sarma Ejups ziņo no Gaŗezera

Ko GVV jaunieši dara?

Iemīlotās nodarbības

Šovasar jauniešu iemīlotās nodarbības ir atkal sākušās! Var spēlēt voleju, nodarboties ar mākslu keramikas nodarbībās vai rotkalšanā. Un var arī vienkārši mierīgi pavadīt laiku pludmalē ar draugiem. Nodarbību vadītāji dūšīgi strādā, lai tajās būtu draudzīga, droša un jautra vide katram audzēknim. Paldies, nodarbību vadītāji!



Svin dzimšanas dienas!

GVV audzēkņi pulcējās vakara sarīkojumā "Daudz laimes dzimšanas dienā jums!" Ideja radās, kad audzinātāji saprata – jauniešiem taču iztrūka vismaz vienas dzimšanas dienas balles ar draugiem karantīnas dēļ! Kāpēc gan nevarētu svinēt visiem dzimšanas dienas vienā reizē? Vakars iesākās ar Zuzi, audzinātājas Daigas Ceras ģimenes suni, kam arī bija dzimšanas diena. Tad vakars turpinājās ar balonu spēli un "mūzikāliem krēsliem". Noslēgumā – kūka!



Atvadas no Gaŗezera Vasaras bērnu nometnes

Pēc četriem posmiem...

Pēc četriem brīnišķīgiem, smaidu pilniem posmiem GBN šovasar ir noslēgusies. Vasara ir bijusi piepildīta – sports, keramika, māksla, mācīšanās, rotaļas, peldēšana, spēļu vakari, rotkalšana, maksķerēšana, kantīnes gardumi un – draugi. Katru dienu bija kaut kas jauns, ko nometnotāji varēja sagaidīt un izmēģināt. Liels paldies audzinātājiem un nometnes vadītājiem Aijai Kinai, ka gādāja skaistu vasaru!



Nometnotājiem ir ko teikt!

Pirms nometnes beigām jautāju tās dalībniekiem – "Ko jūs visspilgtāk atcerēsities no nometnes? Kuŗa bija jūsu vismīļākā nodarbība?"

Makena: Es atcerēšos visu, ko es iemācījos keramikas nodarbībās.

Laila: Es atcerēšos kantīni!

Lauma: Es atcerēšos audzinātāju Elsu.

Sabīne: *I liked the "loks un bulta" and "the rotkalšana".* Es atcerēšos pludmali.

Ēriks: Man patika *capture the flag*.

Stefans: *I liked when my tooth came out! I'm going to remember when my tooth came out.*

Elīze: Man patik keramika. Es atcerēšos karoga spēles. Un pludmales vakaru.

Lija: Man patika *capture the flag and going through the forest*.



(Turpināts no 6. lpp.)

SARMA EJUPS

Sarma Ejups ziņo no Gaŗezera

Arlo: Man patika pludmale un kantīne. Arī party, yeah, balle!



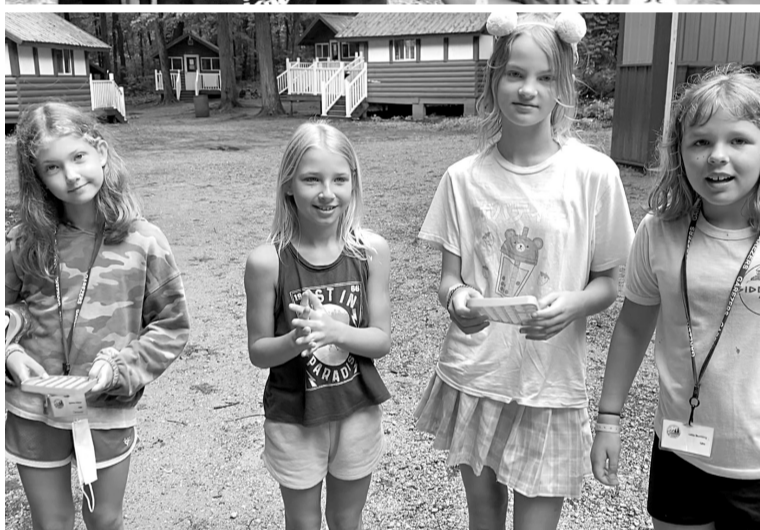
Brix: Arī pludmale un kantīne. Un draugi ir fun. Man arī patik party or when we had to find the "core" (šķēršļu gājiens).

Lāklans: Man vismīlākā ir rotkalšana, jo es varēju uztaisīt lietas, ko nemaz nezināju, ka varu uztaisīt.



Lūkas: Rotkalšana! Man patika audzinātājs Kalvis.

Katrīna: Man patik rotkalšana un keramika, un, protams, balle. Vislabākā nodarbība ir karoga spēle!



Izī: Man patika keramika un balle. Oh, arī rotkalšana! Un karoga spēle.

Amanda: Man patik keramika. Es atcerēšos draudzenes!

Lidija: Vislabākā bija keramika un mūsu balle. Man patikaa šķēršļu gājiens.



Jauniešiem ir ko teikt!

Katrīna D'Aoust: Man patika karogu spēle, vislabāk ar manām draudzenēm un ar audzinātājiem. Man arī patik peldēt un spēlēt voleju, un noteikti man patik pludmales vakars!

Vasara Rauda: Man patik GSS, jo mēs varam spēlēt visādas spēles un es varu satikt manas draudzenes. Es iemācījos šaut ar loku un bultu un arī airēt. Es arī iemācījos daudzus jaunus vārdus. Es nevaru sagaidīt GSS nākamvasar!



Dāvids Kore: Šogad GSS man patika karogu spēle. Man arī patika spēlēt basketbolu. Es iemācījos rotkalšanu un uztaisīju rokassprādzi. Es arī iemācījos šaut ar loku un bultu.

Rubīte Legzdiņš: Man patik spēlēt Mafia, jo tu ir tik daudz lomas. Tu vari būt mediķis, detektīvs, mafia, cilvēks! Vai tu esi kādreiz spēlējusi karogu spēli? Ir tik jautri! Un ja tev patik skriet, tev patiks karogu spēle. Keramika bija tik interesanta – tik daudzas lietas tu vari uztaisīt, un ir viegli. Tu vari arī iemācīties daudz. Man patik pludmale! Ir tik patīkami, un nav tikai peldēšana, ir arī volejs. Var taisīt smilšu pili.

GSS 1. posms ir beidzies

Ko GSS darīja?

Fantastiskā audzinātāju komanda ar vadītājām Anitu Erkmani un Dženiju Hounihan jauniešiem vadīja vienreizīgas nodarbības! GSS piedalījās mākslas, keramikas un rotkalšanas nodarbībās, mācījās airēšanu, dažādus sportus, dziedāšanu, tautas dejas un latvisku ēdienu gatavošanu. Vakaros piedalījās karoga spēlēs, pludmales vakarā, ballē, mantu meklēšanā, bingo vakarā un daudzās citās nodarbībās.



Teodors Gruntmanis: Man patik spēlēt voleju pludmalē. Nākamajā atkal vasarā es būšu GSS. Es iemācījos, ka vajag runāt latviski, citādi būs sods! Man šogad GSS arī patika spēlēt basketbolu ar maniem draugiem.

Sloane Kins: GSS man patika vakara nodarbības, it īpaši spēles, peldēšana. Uztaisīju rokassprādzi. Nākamā vasarā es gribu iemācīties jaunas lietas un satikt jaunus draugus. Es iemācījos ļoti daudz jaunu vārdu, piemēram, loks un bulta, un airēšana.

A Memoir of Home, War and Finding Refuge Biruta's Story

LILITA ZVEJNIEKS HARDES

(Continued from No. 27)

CHAPTER 18

Leaving Again

*Give me your tired, your poor,
your huddled masses yearning to
breathe free... 1*

Until our family's sailing date was confirmed, I continued to work at the IRO offices in Wurzburg and ran across some staggering figures. There were 1.2 million refugees, like us, who were displaced after the war, needing food, clothing, shelter, and resettlement services. The sheer numbers gave me a perspective of why our emigration process had taken so long.

In the paperwork, I also found out how our family was getting to America. On our departure date, two ships, the General Stewart and the General Sturgis, would be sailing from Bremerhaven, Germany to New York City. Both ships were U.S. Army transports (USATs) during the war. In 1946, they carried military troops back from Japan. They were decommissioned, rebuilt, and re-commissioned for the IRO to transport thousands of refugees to different parts of the world.

In 1948, the General Stewart and the General Sturgis were a part of the fleet of 40 ships that made 150 sailings taking refugees to Australia. Between April

1949 and April 1950, refugees were also taken to the United States, Argentina, Brazil, Venezuela, and Canada.

Our family was assigned to the General Stewart. We, along with 800 other refugees, would take an eight-day voyage across the Atlantic Ocean to America. We packed all that we had in crates and made last-minute purchases. Then we checked and re-checked our bags. This was it. Once we left, we wouldn't have the opportunity to return.

Elga and I volunteered to be part of an advance unit. Around 120 staff would assist in organizing and readying the ships for their passengers. On May 29, 1950, we arose early from Grohn resettlement camp and left to go to the General Stewart. We would reunite with our family on the ship in a few days.

The advance unit was organized into groups. Elga was assigned to a nursing unit and me to a secretarial pool. At camp, we loaded onto trucks to go to the train station. From there, we took the train to Bremerhaven, our departure port, and arrived two hours later. There, two large gray military vessels were docked side-by-side in the harbor. These were the two ships, the General Stewart and the General Sturgis, that we would be taking us to America.

Elga and I separated at board-

ing. We had different duties and went to our respective job locations. During a break, we were shown our sleeping quarters and

ably furnished with cozy overstuffed chairs and a piano. On the bookshelves were books, games, and cards. In one corner,



Karlis un Biruta, engagement photo, 1949

met up again. Fifty women were assigned bunks in one large room. We rolled our eyes at each other. It reminded us of our voyage to Danzig and the barracks at Camp Fischbach. Later, we learned 200 men were assigned to one area and considered ourselves lucky.

I returned to work and finished my typing tasks early. Some other women from my unit decided to explore the ship, and I joined them. We found a lounge on the top deck comfort-

we found a card table and chairs and started a card game. We talked and decided the area would be perfect for holding a dance in the evening for the advance unit. The idea was not a success. There weren't enough women in the group, the men were horrible dancers, and the accordionist was in a foul mood – not a great way to start the week.

We completed our advance preparations for the sailing, and four days later, I wrote to Karlis.

June 1, 1950
Dearest Karlis,

Today, the train with the passengers for the General Sturgis arrived. The ship was docked next to us. We finished our work quickly to go to the top levels and watch the people board. Soon their deck was completely filled.

By mid-afternoon, the General Sturgis blasted its horn, signaling its departure. Everyone on both ships waved white handkerchiefs at each other. Across the water, I even saw the mother of one of my friends. It was a sight to behold.

Tugboats came to push, then pull and turn the General Sturgis away from the dock and out into open water. The ship got smaller and smaller as it went out to sea and vanished from sight. In no time, the General Stewart sat alone at the dock. The same tugs would soon come to steer us away from the pier and out to sea as well. My heart fell as I realized that I, too, would soon be saying good-bye to Europe.

*All my love,
Biruta*

The train with passengers for the General Stewart arrived soon after. I saw Father, Mother, Oma, and Maija board and waved to them. Elga and I joined them as they settled in. Our ship was scheduled to leave that evening. However, there were unknown delays, and the General Stewart still sat at the dock in the evening. Elga and I returned to our bunks for the night, but in bed, my mind raced. I was excited about leaving yet worried about Karlis and our family's permanent departure from Europe. I tossed and turned for some time before falling asleep.

It was a full 24 hours later before our ship got underway. As the port faded from view, I looked out on the water and thought I might get seasick. I heard the best remedy for it was not to think about it. So, I focused my thoughts on the chugging pulse of the ship's engines. It distracted my thoughts, and my seasickness never came. That night, there was thunder, but the following day was pleasant. Later, I overheard some sailors predicting pleasant sailing with calm waters. I was happy to hear it.

In the afternoon, we passed the shores of England. Seagulls followed us for a time, and I saw fishing boats and other ships. Soon, the last specks of land that we would see for days melted into the horizon. I said my final farewell to Europe. All my life, I had lived my life surrounded by earthen tones. Now the world I saw before me was only in varying shades of blue and gray.

(To be continued)

1 Lazarus, Emma. "The New Colossus." Statue of Liberty, New York, New York. (1883).

The Roots of displaced Persons: a bit of family history and a little more



GUNĀRS
FRICSONS

(Continued from No. 27)

SOME NEVER WENT HOME

Of the 800,000 people who fled from Latvia to avoid the war and the German Army, only some 300,000 returned. As it turned out, my fate, many years in the future, was in the hands of my grandparents, Janis and Anna. In 1918 St. Petersburg, Russia.

As WW I wound down, Janis was offered a management position in Murmansk, Russia. Murmansk was some 800 miles north of St. Petersburg and in the wrong direction from Latvia. Even as their relatives, the Francis family and Janis two brothers, returned to Latvia in 1918, the Fricsons family, Janis, Anna, and their son Voldemars set off for Murmansk. In St. Petersburg, they were roughly 300 miles from Riga. Now, they would be over 1,000 miles from Latvia.

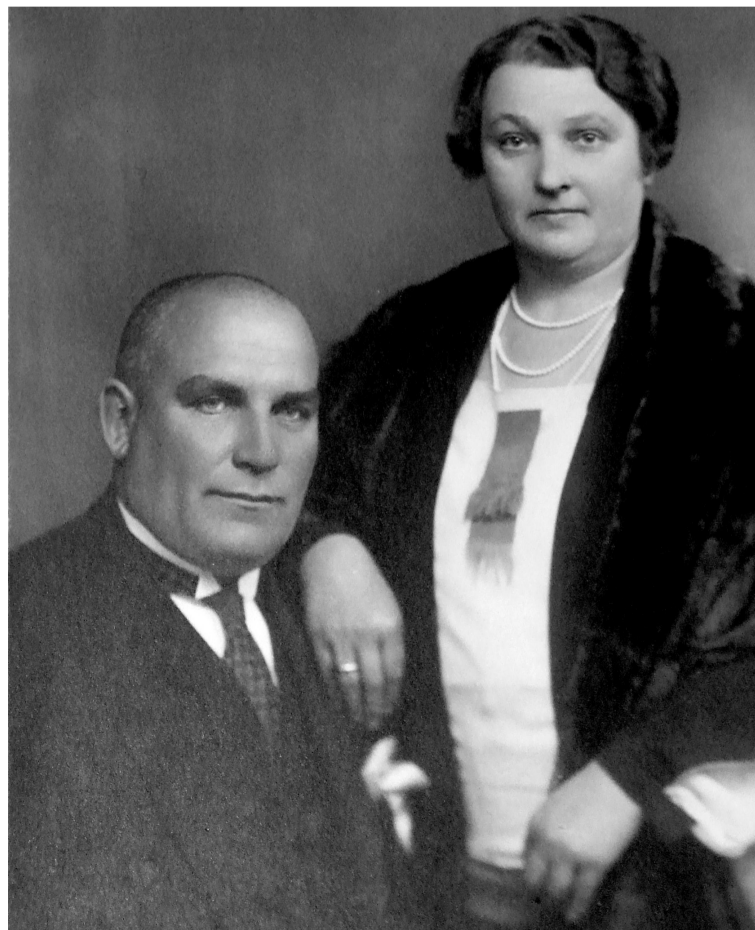
My grandmother, Anna wanted to go home. The years in exile in Russia and now living in Murmansk, some 1,000 miles from Latvia and her extended

family, was too much for her. She might never see them again. While transport was slightly better than horse and carriage, there were few fast options to travel that far in 1919. In those days, widespread passenger airplane service and wide highways and fast automobiles were only a dream in someone's eye.

That left the train which was the primary form of transport in those days. But there were no bullet trains or express trains. A 1,000-mile trip from Murmansk to Liepaja, Latvia would take days with multiple stops along the way. How often could Anna do that? It was not like she could drop by for tea and see her parents and sisters on the weekend.

In 1920, Janis, Anna and Voldemars returned home to Liepaja by train.

No one knew then that only twenty-four years later Voldemars and Anna (Janis passed away in 1939), with Vera and Gunars along, would be leaving Latvia again. But this, the second time of fleeing a war, they would be going in a different direction. West to Germany.



Jānis un Anna Fricsons

Grāmatu interesenti
var iegādāties, sazinoties
ar autori, mājaslapā
www.lhardes.com
kā arī
Amazon, Barnes and Noble

RICHARDS TREIJS

Pārliecināts demokrats visu mūžu^{*}

Latvijas otrajam prezidentam (08.04.1927 – 09.04.1930) Gustavam Zemgalam – 150

Pēc Latvijas pirmā Valsts prezidenta Jāņa Čakstes negaidītas aiziešanas viņšaulē 1927. gada 14. martā šo amatu, kā tas bija paredzēts Satversmē, pagaidām izpildīja Saeimas priekšsēdis Dr. Pauls Kalniņš. Taču tas nevarēja vilkties ilgi. Jau 5. aprīlī Augstajā namā notika jaunā prezidenta vēlēšanas. Labējo spēku kandidāts bij. iekšlietu ministrs Alberts Kviesis (Latviešu zemnieku savienība) saņēma 44 balsis, kreiso spēku kandidāts bij. tieslietu un iekšlietu ministrs Pēteris Juraševskis (Demokrātiskais centrs) – 41 balsi, 10 deputāti atturējās. Tā kā neviens no pretendentiem nebija ieguvis pat minimālo 51 balsi, tūdaļ notika otrs balsojums, kurā rezultāti attiecīgi bija 45, 41 un 9. P. Juraševska kandidātūra līdz ar to atkrita. Trešajā kārtā A. Kviesis saņēma 45 balsis, 51 (!) tautas kalpam atturoties. Zālē atskanēja starpsauciens: "Vajadzēja otrādi!" (..)

Deviņi nesekmīgie balsojumi parādīja, ka jāmeklē kompromisa figūra. Sociāldemokrāti – lielākā frakcija Saeimā – tādu jau bija sameklējuši bij. apsardzības ministra Gustava Zemgala (Demokrātiskais centrs) personā. Sociāldemokrātu frakcijas līderis F. Cielēns, kas šajā laikā bija arī ārlietu ministrs, par to interesanti stāsta savos memuāros "Laikmetu maiņā": "Par manu

jau bija deputātu rokās.

8. aprīlī par Valsts prezidentu ar 73 balsīm, pret balsojot 23, ievēlēja G. Zemgalu. Acīmredzot par viņu balsoja arī labējais bloks, jo savu kandidātūru vairs neizvirzīja.

G. Zemgala sabiedriskā un pēc tam arī politiskā darbība iezīmējās jau 20. gadsimta sākumā, kad 1871. 12. augustā Džūkstes pagasta amatnieka ģimenē dzimušais latviešu jauneklis bija absolvējis Maskavas universitātes Juridisko fakultāti. Līdztekus maizes darbam advokatūrā viņš 32 gadus (!) bija Rīgas Latviešu amatnieku palīdzības biedrības krājaizdevu kases vadītājs.

Jaunajam tiesībniekam bija tuva arī māksla un dzeja. Tālab nav nekāds brīnums, ka G. Zemgals rūpējās par Rīgas Jaunā teātra celšanu Romanova (tag. Lāčplēša) ielā 25, par nozīmīgu darbu uzskatīdams pirmām kārtām Raiņa un Aspazijas lugu iestudēšanu. Viņš sākumā teātrī bija valdes loceklis, pēc tam tās priekšsēdis.

Otrs vaļasprieks G. Zemgalam bija žurnālistika. Viņš pats nebija liels rakstītājs, bet prasmīgs redaktors un izdevējs gan. Ar G. Zemgala vārdu ir saistīti vispirms tādi demokrātiski izdevumi kā laikraksts *Jaunā Dienas Lapa* (1905 – 1918) un žurnāls *Domas* (1912 – 1915). Cariskās



Gustavs Zemgals. 1930. gads

G. Zemgals bija valstsvīrs, kas politiskajās attiecībās nepieļāva nekādus nevajadzīgus asumus, bija tolerants pret citādiem uzskatiem un noteikts galējību pretinieks. Grūtos apstākļos audzis, viņš bija ļoti vienkāršs un neatzina nekādas ārišķības. Panākt visu sabiedrības slāņu iesaistīšanu valsts demokrātiskajos institūtos G. Zemgals uzskatīja par vienu no svarīgākajiem Valsts prezidenta amata uzdevumiem. Viņš allaž rūpējās par Latvijas starptautiskā prestiža vairošanu.

Kad 1929. gadā radās iespēja doties valsts vizītē uz Zviedriju, G. Zemgals tūdaļ atsaucās. Ārēji šis brauciens šķita kā vienkārša reprezentācija, bet, padomājot dziļāk, tas nozīmēja Latvijai pilnīgu atzišanu Skandināvijā, kārtējo soli uz priekšu jaunas valsts iekļaušanai Ziemeļeiropas demokrātisko zemju saimē.

Prezidentam šis nebija viegls uzdevums, jo mulsināja gan protokols, gan valoda. Viņš vaicāja Latvijas sūtnim Zviedrijā Kārlim Zariņam: "Kā tad man ir karalnamā jāuzvedas?", sekoja atbilde: "Tik vienkārši, cik vien varat."



Gustavs Zemgals un Zviedrijas karalis Gustavs V Latvijā Valsts prezidenta vizītes laikā Zviedrijā. Stokholma, 1929. gada 27. – 28. maijs



Triju Zvaigžņu ordeņa dome (no kreisās): Saeimas deputāts K. Pauļuks, Lielkrusta komandieris K. Ulmanis, Ministru prezidents P. Juraševskis, Valsts prezidents (priekšsēdētājs) G. Zemgals, Saeimas deputāts O. Nonācs, Valsts prezidenta sekretārs J. Grandavs

priekšlikumu kandidēt uz valsts prezidenta amatu Zemgals bija pārsteigts, tas viņam nāca pavisam negaidīti. Viņš reaģēja tūlīt un katēgoriski atteicās. Kad nu es gribēju izziņāt motīvus, tad mans kandidāts vaļširdīgi atzinās – viņš pavisam neesot piemērots šim amatam, jo nezinot diplomātisko etiķeti un nevarēšot reprezentēt valsti ārvalstu pārstāvju priekšā, jo neprotot ne franciski, ne angļiski.

Tad nu lietoju visu savu runas mākslu, lai pierunātu Zemgalu kandidēt. Pie diplomātiskās etiķetes pieradis, sākumā augstākie ierēdņi palīdzēs ar padomiem. Grūtāk būs ar valodām. Protams, ka ar vācu un krievu valodām nepietiek, lai sarunātos ar ārvalstu diplomātiem. Franču valoda katrā ziņā būs jāiemācās."

Pēc dažām dienām G. Zemgals deva piekrišanu atbildi. Tālais

beztiesības apstākļos progresīvajiem avižniekiem neklājās viegli. Redaktora gaitas avizē *Mūsu Laiki* (1906 – 1907) G. Zemgalam beidzās ar trīs mēnešu arestu vai 300 rubļu lielu soda naudu...

Rīdzinieki, īpaši vidējie slāņi, labi pazina enerģisko un izdarīgo juristu G. Zemgalu. Tālab pēc Februāra revolūcijas pilsētnieki viņam droši uzticēja atbildīgos Rīgas pilsētas galvas pienākumus. To vajadzēja darīt arī 1918. gada rudenī. G. Zemgals vienlaikus rosmīgi piedalījās neatkarīgās Latvijas izveidē, kļūdamas ne tikai par priekšparlamenta – Tautas padomes – locekli, bet arī par tās priekšsēža J. Čakstes biedru. Tieši G. Zemgals 1918. gada 18. novembrī pasludināja suverēnās Latvijas nodibināšanu, deklarēdams:

"Mūsu vienīgā vēlēšanās – lai

Latvijai saules mūžs! Lai dzīvo demokrātiskā Latvija!"

1919. gads bija vissmagākais pārbaudījumu laiks jaunajai Republikai. Uz G. Zemgala pleciem šajā laikā gūlās visa Tautas padomes darba organizēšana, jo J. Čakste ilgstoši atradās miera konferencē Parīzē. G. Zemgals līdz ar vairākiem citiem Latvijas vadītājiem nokļuva pat vācu apcietinājumā, bet tas nemazināja viņa uzticību savai valstij.

Atbildība par Republikas likteņiem ar katru gadu pieauga. Ne velti no 1921. līdz 1923. gadam G. Zemgalam vajadzēja ieņemt atbildīgo apsardzības ministru amatu Z. Meierovica vadībā. Klāt vēl nāca I. Saeimas (1922–1925) deputāta pienākumi. (..)

G. Zemgalam laimējās atrasties arī Republikas pirmās desmitgades svinību degpunktā. 1928. gada 18. novembrī viņš

atkal runāja Nacionālajā teātrī, cita vidū sacīdams: "Šis lielais notikums ievadīja jaunu laikmetu Latvijas vēsturē. Šai faktā izpaudās mūsu tautas dziļākie gadsimteņus lolotie centieni. Valsts izsludināšana radīja uzdevumus, kas pacēlās pāri visiem citiem uzdevumiem." (..)

Kā Brīvības pieminekļa komitejas priekšsēdis G. Zemgals pašķīra ceļu sen iecerētā nacionālā monumenta būvniecībai. Komiteja 1929. gada 19. septembrī pieņēma lēmumu griezties pie Rīgas pilsētas domes piemērotas vietas ierādīšanai pieminekļa celtniecībai. G. Zemgals un viņa domubiedri noraidīja ideju veidot šo monumentu nevis Brīvības bulvārī, bet Daugavmalā, Ķīpsalā vai Klīversalā. Jau tā paša gada 17. oktobrī tika izsludināti pieminekļa projekta sacensības noteikumi.

Gustava V atbildes vizīte Latvijā notika 1929. gada 29. un 30. jūnijā.

G. Zemgala pilnvaru laiks beidzās 1930. gada 9. aprīlī. Otrreiz kandidēt uz augsto amatu viņš katēgoriski atteicās. Personīgā vara un gods G. Zemgalu absolūti neinteresēja. Viņš bija kalpojis savai valstij un tautai pienākuma pēc un tagad vēlējas aiziet privātajā dzīvē. It īpaši smagi G. Zemgalu nospieda viņa dzīvesbiedres Emīlijas pāragrā nāve.

Tomēr politiķis galu galā ņēma virsroku pār parastu pilsoni. Ceturtās Saeimas vēlēšanās, kurās notika 1931. gada 3. un 4. oktobrī, eksprezidents bija pirmais kandidāts Demokrātiskā centra partijas sarakstā visos piecos Latvijas vēlēšanu apgabalos. Viņš savā listē visur ieguva arī vislielāko balsu skaitu. Parlamentā G. Zemgalu ievēlēja par ārlietu, kā arī finanču, tirdzniecības un rūpniecības komisijas locekli. (..)

(Turpinājums sekos)

* Raksts patapināts no prof. Richarda Treija grāmatas "Latvijas prezidenti. 1918 – 1940", Rīga, Latvijas Vēstneša bibliotēka



GUNDEGA SAULĪTE

Karstās vasaras pašā vidū – jūlija mēnesī – Rēzeknē tika izrādīts neparasts un iespaidīgs teātra uzvedums “Mans kaimiņš ēbrejs”.

Teātris bija izgājis pilsētas ielās, desmit dažādās vietās tika izspēlētas epizodes, kas vēstīja par ēbreju dzīvi šai pilsētā. Jau reklamā bija vēstīts, ka šī Rēzeknes teātra “Joriks” izrāde tiks spēlēta ielās, kas iekļauj vēsturisko (pirms dažiem gadiem atjaunoto) Zaļās sinagogas ēku. Tāpat tika uzsvērts, ka uzvedumā piedalās arī J. Ivanova mūzikas skolas koris, pūtēju orķestris “Rēzeknē”, jauniešu deju kopa “Dzīga”, jauniešu teātra studijas audzēkņi, “Jorika” aktieři. Kaut arī dalībnieku kopums vien jau solīja kaut ko vērienīgu, iespajds, ko guvām, izstajgājot visas desmit norādītās darbības vietas, kurās ik pa piecpadsmit divdesmit minūtēm tika izspēlēta kāda aina no pilsētas vēstures, pārsteidza ne tikai ar izplānoto precizitāti. Līdz ar informācijas bagātību šīs ainas sniedza daudzplākšņainu un emocionāli piesātinātu vēstījumu par cilvēku likteņiem šai pilsētā dažādos laika posmos. Par to iedzīvotāju daļu, kas līdz ar latgaliešiem bijuši Rēzeknes iedzīvotāji jau vairākus gadu simtus.

Režisora Mārtaņa Eihes un dramaturģes Kristas Burānes paveiktais, līdz darbojoties komponistam Jēkabam Nīmanim un

dzejniekam Kirilam Vilhelmam Ēcim, scēnografei Pamelai Butānei un vēstures konsultantam Kasparam Strodam, manā ieskatā daudzkārt pārsniedz tikai drāmatiska vēstījuma robežas. Katrā “pieturā”, kur esam aicināti apstāties, mūs uzrunā kāds minisizets, kas ne secībā, ne vēstījumā nav saistīts ar pārējiem. Bet visi kopā tie saplūst daudzveidīgā strauvē, atdzivino to, ko literātūrā dēvē par vēsturisko atmiņu. Pretrunīgu, skarbu un sāpīgu. Taču izrādes audumā, ieturot vēsturisko liecību pretrunību, absolūti izpaliek sentimentāla ieželināšana vai pagātnes apraudāšana. Drīzāk gan te sastopam rosinājumu spriest un vērtēt reiz notikušo, rodod pamatu savi personīgai attieksmei pret vēsturi un savu zemi. “Mans kaimiņš ēbrejs” ir iestudējums par mūsu katra vēsturisko atmiņu, tas skatītāju uzrunā dažādos līmeņos – tekstualā, mūzikālā, arī vizuālā. Tas iedarbojas uz daudzām skatītāja maņām, liekot tām darboties vēl ilgpi pēc divarpus stundu garās epizodu virtenes beigām.

Viss sākās ar anekdotēm par ēbrejiem. Pilsētas tirgus laukumā sievietē un vīrietis spēkojas anekdošu stāstīšanā. Fonā ēbreju melodijas spēlē kāds pūtējs, savukārt jauniešu pulciņš izdejo tradicionālos deju soļus... Šķiet, nekas vēl neliecina par tām drāmatiskajām gaitām, ko šai tautai



nāksies piedzīvot arī Latgalē. Un, lūk, jau nākamajā epizodē divas krāmu bodītes īpašnieces mūs iesvaida vēsturiskos faktos par ēbreju ierašanos un apmešanos šai novadā. Iemetot pa šņabītim, abas uzdzied arī latviešu tautasdziesmas par židiņiem.

Citā pagalma nostūrī kāds laikraksta korespondents pagājušā gadsimta septiņdesmitajos gados intervē divas latgaliešu meičas, kas rada visnotaļ optimistisku “padomju jauniešu” tēlu. Viņas aizrautīgi citu aiz citas virknē frāzes par tautu drau-

dzību un nav pat dzirdējušas, ka Rēzeknē kādreiz dzīvojuši ēbreji. Neko nezina par Ančupānu mežiem, kur vācu laikā viņus nogalināja, zināms tikai tik daudz, ka nav labi tur ogas lasīt, vecāki neļauj...

Vēl citā pagalmā dabūjam noklausīties monologu par Latgales komunistiskās pagrīdes epizodēm. Tēpat līdzās ir pastāvē-

ņemtajām rezolūcijām, kas sola visu Latvijas tautību līdztiesību. Pēc tās nonākam skolas solā, kur skolotāja mūs (skolasbērnu lomās) māca, kā rakstāmi un lasāmi burti idišā. Turpat aiz ābeļdārza dzied jauniešu koris...

Kad tas beidzās, spēkā pieņemas pūtēju orķestra spēle. Tēpat netālu, pēc tam, kad esam noklausījušies stāstījumu par



jusi arī ciešas pārliecības diktēta cīņa par šādiem ideāliem. Arī tās rindās bijuši Latgales ēbreji.

Kad paverās cieši aizvērti koka vārti, tur pagalmā divas meičas pavēsta par to, kas ar ēbrejiem Latvijā un konkrēti arī Rēzeknē notika vācu okupācijas laikā. Iespējams, tikai tagad pamanām, ka visiem dalībniekiem melni baltās drānas ir kā smiltis izvārtītas. Un viņi paši – vai maz ir dzīvi, varbūt tie ir no kādām pusaizbērtām bedrēm izrāpuši rēgi, lai mums pavēstītu par saviem likteņiem...

Savukārt Zaļās sinagogas telpās tiek izspēlēta kāda cienijama ēbreja bēres: melnīgnējs jauneklis lasa tradicionālu lūgšanu ivritā, bet apstāvētājs liek akmentiņu pēc akmentiņa uz šķietamā kapa, vēstod par aizgājēja dzīves gaitām un drāmatiskiem piedzīvojumiem. Un, izstāstot šādu vienu dzīves gājumu, tiek pavēstīts tik daudz par dažādu tautību līdzāspastāvēšanu.

Vēl ir iespaidīga epizode par Latgales kongresu un tajā pie-

ēbrejiem Latvijas armijas rindās, ikvienam no klātesošajiem dota iespēja iestāties Tēvzemes bruņotajos spēkos. Pieņemšanas faktu apstiprina dokuments ar pavisam īstu zīmogu, uz tā salasāms: Teātris “Joriks”.

Kad ejam no viena stāsta uz nākamo, šķiet, gaisis ir pilns: visās malās virmo mūzika. Akordeons, pūšamie instrumenti, vijole, vairākas klavieres... Līdz ar mūziku ielas, pagalmiņus un laukumus ir piepildījušas noskaņas, atmiņas, līdz šim nezināmi fakti un sakarības. Rēzekne dzīvo, pilsēta skan, tā ir dzīva, un atmodinātā vēsturiskā atmiņa nevienu nevar atstāt vienaldzīgu.

Šī neparastā uzveduma beigu akords ir visu dalībnieku riņķa dancis vecajā tirgus laukumā. Šovasar izrāde spēlēta tikai sešas reizes, tā izraisījusi ne tikai lielu skatītāju interesi, bet arī dzīvu atsaucību kritikā un sociālajos tīklos. “Jorika” ļaudis sola izrāžu ciklu atkārtot nākamvasar, jo atgādināt mūsu vēsturi un atmodināt atmiņu vienmēr būs aktuāli.

“Pandēmija tāpat kā karš ir traģēdija”

Dr. Roberts Feders intervijā Mārai Libekai

Kardiologs Roberts Feders, strādājot Šarītē (Charité) Universitātes klīnikā, kā arī citās klīnikās Berlīnē, guvis pieredzi darbā ar ļoti smagiem sasilšanas gadījumiem un tagad šo pieredzi izmanto, ārstējot pacientus Latvijā.

Kā pandēmija ietekmējusi kardiologa praksi, kā Roberts Feders cenšas pārliecināt savu pacientus vakcinēties, ko domā par vakcīnu ietekmi uz cilvēka organismu un draudiem, ko ārsti regulāri saņem no “antivakseriem”?

Kad atgriezāties no prestižās Šarītē klīnikas Berlīnē un uzsākt savu kardiologa praksi Rīgā, šaubījāties, vai viss būs tik gludi kā iecerēts. Kā ir tagad, kad aizritējuši gandrīz divi gadi, – vai esat apmierināts?

Pirmajos četros mēnešos diezgan ātri iespējamus pacientus aplidoja informācija, ka ir atvērta jauna kardiologa prakse. Kaut gan strādāju no rīta līdz vakaram, nav iespējams operatīvi pieņemt visus sirds un asinsvadu slimniekus, kā arī tos, kuriem ir aizdomas par šo saslimšanu – pacienti gaida rindā pat divus mēnešus. Šī ir pilna spektra kardioloģiskā prakse, kur bez kardiologa strādā arī aritmologs, asinsvadu ķirurgs, kardiokirurgs un mana sieva – uztura speciāliste.

Kā pandēmijas laiks, kas atstājis pamatīgu nospiedumu cilvēku psihoemocionālajā stāvoklī, ietekmē jūsu pārstāvēto medicīnas nozari – kardioloģiju un konkrēti arī jūsu praksi?

Arī pirms pandēmijas bija ne mazums pacientu ar psihoemocionālām sūdzībām. Tiesa, pandēmija šiem pacientiem ir liels izaicinājums, jo tā rada hronisku stresu. Taču šim laikam ir arī savi plusi – cilvēki arvien vairāk sākuši pievērst uzmanību savai veselībai. Var jau domāt, ka varbūt tas ir pārspīlēti, bet es vienmēr esmu to pusē, kuŗi uzskata, ka labāk ir pārlietu rūpēties par savu veselību, nekā vispār nerūpēties.

Pandēmijas laikā diezgan daudziem jauniem cilvēkiem esam diagnosticējuši smagas sirds un asinsvadu patoloģijas, daudziem ir veiktas sirds operācijas. Ja nebūtu pandēmijas, kas spiež sēdēt mājās, vairāk domāt par sevi, tad, iespējams, šie cilvēki nemaz nebūtu nākuši pie ārsta, jo lielai daļai no viņiem sūdzības bija ļoti vieglas. Tikai tāpēc, ka cilvēks tomēr ir sadūšojies atnākt pie ārsta, ir vairāk nekā desmit izglābtu dzīvību gada laikā. Ja viņi būtu ignorējuši savas neizteiktās sūdzības un nemeklētu kardiologu, visticamāk, šie cilvēki būtu jau viņšaulē. Piemēram, ierodas jauns cilvēks ar sirdsklauvēm, bet beigās izrādās, ka tā ir nopietna patoloģija. Ja pacients neapmeklēja ārstu un nezina par šo savu kaiti, tad atliek nepareizi pacelt kādu smagu priekšmetu, un tas beidzas ar pēkšņu nāvi.

Ridziniem ir labi, viņiem kardiologs ir pieejams, kaut arī pēc gaidīšanas rindā, bet kā lai izdzīvo laucinieki, ja reģionos nav tādu kardiologu, kas pieņem no rīta līdz vakaram katru dienu?

Tāpēc jau atgriezies Latvijā, jo zināju, ka tā ir milzīga niša, kas nav aizpildīta. Berlīnē, kur iepriekš strādāju, kardiologa prakse ir gandrīz katrā pilsētas rajonā.

Kardiologu nepietiekamības robs Latvijā ir tik milzīgs un dziļš, ka cilvēki pie manis brauc no dažādiem lauku reģioniem – pat no 200 kilometru attālam vietām, jo daudzviet nav kardioloģiskās aprūpes jeb kardioloģisko slimnieku ārstēšanas pēctecības. Kad pacients bijis vizītē pie kardiologa, kuŗš pieņem divas stundas mēnesī, nākamreiz var pierakstīties vizītē pēc pusgada pie jau cita kardiologa, kuŗš nezina pacienta slimības vēsturi un pacientam atkal viss jāstāsta no jauna. Tā nestrādā ambulatorā kardioloģija Rietumvalstu pasaulē! Tāpēc vēlos šo kardioloģijas lauku attīstīt un pilnveidot. Ļoti gribu atrast līdzīgi domājošus, zinošus, ar entuziasmu apveltītus kardiologus, kuŗi grib pievienoties manai komandai.

Jūs ļoti aktīvi aicināt cilvēkus potēties pret kovidu, bet viņi lasa Zaļu valsts aģentūras mājaslapu internetā, kur norādīts, ka, piemēram, pēc “Pfizer” un “Modernas” vakcīnas var rasties miokardīts un perikardīts, ka vakcīnas drošums un efektivitāte nav izvērtēta personām ar imūnās sistēmas traucējumiem, ka pirms potēšanas jākonsultējas ar ārstu grūtniecēm un jaunajām māmiņām, kuŗas bērnu baro ar krūti... Vai esat pārliecināts, ka ārsti, pirms cilvēks tiek vakcinēts, iedziļinās visās šajās nišās? Tie, kas to izlasa, gaida skaidrojumu no mediķiem un nesteidzas vakcinēties.

Man pārmet, ka lobēju vakcīnas. Kādas mulķības! Manā dzīvē neviena farmācijas firma man nav pārskaitījusi nevienu eiro. Esmu ārsts – klīnicists, un man galvenais ir cilvēka veselība un dzīvība. Atšķirībā no atsevišķām “antivakseru” grupām, kuŗu uzskatā veci cilvēki nav cilvēki, jo viņiem taču ir jāmirst, tad kādēļ gan mums viņu dēļ jāvakcinējas, ārstēju arī deviņdesmitgadīgus un simtgadīgus cilvēkus, jo man rūp viņu veselība.

Cita starpā nesen pie manis vizītē bija kovidu pārslimojusi divdesmitdeviņgadīga jaunieta, kuŗa ir profesionāla sportiste un pēdējos septiņus mēnešus vairs nespēj noiet divdesmit metrus.

Ir novilkta trekna svītra starp ēru pirms un pēc Covid-19 vakcīnas. Ieskatīsimies mazliet ērā pirms vakcīnas! Katru dienu pie manis nāca pacienti, kuŗiem bija insulti, infarkti, miokardīti un citas sirds un asinsvadu slimības. Iepriekš neko nav jutuši, bijuši veseli, bet te pēkšņi insults vai infarkts! Turklāt gandrīz katrs ceturtais ir tā sauktais nezināmais insults, kuŗam nav iespējams noteikt iemeslu.

Ja Covid-19 vakcīnas ērā tiktu sapotēti visas pasaules iedzīvotāji, tad visi ē insulti un infarkti, kuri bija pirms vakcīnas, taču nekur nepazustu – tie būtu bijuši tik un tā, neraugoties uz to, ir vai nav vakcīna. Absolūtos skaitļos insulti un infarkta slimnieku skaits



Roberts Feders: “Vakcīna ir nieka antigēns, kuŗš tiek injicēts muskulī, kuŗam ar vīrusu tik vien sakars, ka tas izskatās pēc vīrusa. Saviem pacientiem, kuŗi baidās potēties, skaidroju, ja viņi uzskata, ka pēc vakcinēšanās nespēs izdzīvot, tad no kovidā viņi pilnīgi noteikti nomirs.”

pandēmijas laikā nav palielināties. Protams, ka psiholoģiski šķiet, redz, es nebiju vakcinējies, bet tagad esmu un nu man ir infarkts, tātad vainīga ir vakcīna. Šobrīd psiholoģiski katru veselības problēmu mēs gribam uzvēlt vakcīnai.

Tiesa, nav vienkārši izslēgt, ka vakcīna nav vainīga, un tā ir laba “maize” “antivakseru” kustībai.

Koronavīruss padara jaunus cilvēkus par invalīdiem, mēnešiem darba nespējīgus, tas var traģiski izmainīt profesionāla sportista dzīvi... Slimnīcas bija pārpildītas ar kovidā slimniekiem, un tiek prognozēts, ka rudenī kovidā atkal uzliesmos, ja nepotēsīsimies. Ja slimnīcas būs pārslogotas, cilvēki nemirs tikai no Covid-19, bet arī no citām kaitēm, jo slimnīcām nebūs kapacitātes.

Runājot par to informāciju, ko publicē Zaļu valsts aģentūra, tad jāatzīst, ka attiecībā uz cilvēkiem, kuŗiem ir ļoti kritušas imūnspejas, piemēram, pēc organu transplantācijas vai citos īpašos individuālos gadījumos, tad pētījumos vakcīnas efektivitāte netika pietie-

ārsts. Precīzi mehānismi šiem miokardītiem vēl nav noskaidroti, bet lielākās bažas ir par to, ka organisms, “ieraugot” vīrusa antigēnu, retos gadījumos reaģē ļoti agresīvi un sāk ražot antivielas, bet te pēkšņi kaut ko sajauc, un imūnā sistēma izdomā reaģēt pati pret savu organismu. Jauzver, ka šī pati hiperreakcija arī ir tā bīstamā, kāpēc personas ar it kā šķietami ļoti spēcīgo imunitāti smagi saslimst ar Covid-19. Tātad kāda organisma struktūra arī sāk līdzināties vīrusam, un organismā tiek apkarots kaut kas tāds, kas patiesībā nav vīruss. Jāņem vērā, ka to ir ļoti grūti pierādīt, bet tas jau nav nekāds jaunums, jo šāda situācija var rasties no jebkurām vakcīnām.

Līdzības runājot, piemēram, sešas nedēļas pēc enterovīrusa vai gripas vīrusa pārslimošanas var rasties kaut kas līdzīgs miokardītam. Pierādīt to, ka vainīgs vīruss, ir gandrīz neiespējami. Šādā gadījumā jāpaņem daļiņa no sirds, jāizmeklē, jāveic analīzes un arī tad vēl nevar pateikt, kāds bijis miokardīta cēlonis. Līdzīgi ir ar vakcīnām – tā ir gandrīz neiespējamā misija, lai pārliecināti varētu apgalvot, ka vakcīna ir vainojama atsevišķās smagās veselības problēmās.

Jāņem vērā arī tas, ka cilvēki vakcinējoties dažkārt nezina, vai viņi potēšanās brīdī jau nav slimī ar kovidu. Kad sapotējās, domā, ka blaknes ir no vakcīnas, bet faktiski viņam ir Covid-19 infekcijas sekas.

Tas ir ļoti retas piņķerīgas klīniskas situācijas, bet ko tālāk? Jāskatās, kas ir mūsu svaru kausos. Medicīnā mēs bieži domājam, augoties no skatu punkta “risks pret risku”. Ne jau vienmēr ir situācija, kad riskam pretī var likt ieguvumu, tāpēc bieži ir jāizvēlas mazākais risks, un šobrīd viennozīmīgi tas ir vakcinācija ar gandrīz nebūtisku risku.

Daudzi ārsti nevēlas runāt par vakcināciju, jo ir ļoti augusi agresija.

Man, par laimi, bija tikai viens gadījums, kad vizītē ieradās ļoti agresīvs pacients, demonstratīvi bez maskas. Lūdzu viņam uz muti un deguna uzlikt masku. Esmu diezgan trenēts deeskalācijas situācijām, esmu ilgstoši strādājis slimnīcas uzņemšanas nodaļā un zinu, kā tikt galā ar agresīviem slimniekiem. Bet šoreiz man neizdevās – pacients aizcirta durvis.

Agresija un terrors pret ārstiem ir neizmērojams. Ārsti, kuŗi aicina cilvēkus vakcinēties, saņem arī nāves draudus. Saņem, piemēram, vēstuli ar draudiem, ka izrēķināšoties ar meitu, ja vēlreiz kaut ko muldēšot par vakcinēšanos. Ārsts to vien dara kā domā par cilvēka veselību un dzīvību, bet te pēkšņi viņam atsūta vēstuli, ka nogalināšot! Kas notiek? Tāpēc ārsti nevēlas daudz izteikties publiski, jo sapratuši, ka kaut kāda daļa cilvēku ir vienkārši “pārkarsuši”. Diemžēl “pārkarsuši” par cilvēka dzīvību glābjošo vakcinācijas procesu. Pandēmija tāpat kā karš ir traģēdija, un cilvēki traģēdijās sajūk prātā.

Vai vispār ir iespējams pierādīt, ka veselības problēmās ir vainojama vakcīna? Esmu ievērojusi, ka ārsti negrib par šo jutīgo jautājumu runāt, lai nepakļūtu zem “ložmetēja”.

Neesmu imūnologs, bet uz šo jautājumu atbildēju kā klīniskais

LAIKA MĒNEŠRAKSTU PĀRLAPOJOT

Mēs pamazām ieejam mijkrēslī
Voldemāra Kārklīņa raksts par dzejnieci Veroniku Strēlerti

(Turpināts no Nr. 27)

Kad notikumu raibums saplūst neatrisināmā režģī, dienu secība kļūst neatšķirami pelēka, arvien vēl paliek neaizmirstamas atmiņas par dažām vietām. Mēs visi pazīstam šo grūti izskaidrojamo vietu burvību: reizēm liekas, ka tās spētu izdzēst pat atmiņas par mīļu, tuvu aizgājēju sejām. Varbūt iemesls tas, ka šais vietās palikusi daļa mūsu ilgu, mūsu prieka, mūsu dzīves; un sapņos tā pie mums atgriežas.

*Dažas vietas šai pasaulē manī dzīvos
Kamēr dzīvošu es.
Tās paliks nemainīgas
visās pārvērtībās,
Paglābtas laiku brutālās maiņās
Kā zem eņģeļa spārna.
Mājas nojauks, izārdīs ielas,
Pilsētu sejas sašķiebsies
Nepazīstamās grimāsēs,
Bet es atradīšu savus namus,
Savus ielu stūrņus
Savus mūžīgi smaržojošos
dārzus
Un ēnās grimušo lauku
Ar tumši dzelteniem, aizmigu-
šiem rudzu statiem.
("Ģeografija")
Sirds neaizmirsīs "savus mūžīgi
smaržojošos dārzus"; bet tā ir
sapņu dzīve, tā nav īstenība. No*

īstenības dzejniece iekšēji šķiet esam tikpat tālu kā no pagātnes, ja ne tālāk. Īstenība daudz drūmāka, kāda tā ir, to starp citiem, apliecina tādi dzejoļi kā Ereits, Nemanot, Nevienam nepiederīgā zemē, Divas nakts. Savāda vēsts, Ceļvede, Sāpju pavasaris, Mirējs, Spogulis, Brīdinājums, Klausīsmies klusumā, Jūras vidū, Nabadzība. Lai šis īsais raksts kļūtu kaut cik pilnīgāks, tā domgaita skaidrāka, te būtu jācītē visi pieminētie Veronikas Strēlertes krājuma dzejoļi, kaut arī, augšanas, attīstības dēļ drusku citādā kārtībā. Tas, diemžēl nav iespējams. Bet mēs nedrīkstam paiet garām kailās patiesības vārdiem dažos atsevišķos pantos, atsevišķās vārmās vai dzejoļos, kas tik pilnīgi, tik skaisti, tik noslēgti sevī; kā "Nabadzība":

*Arvienu skopāka top dvēseles
maize.
Ap sīkām druskām skrubināties
klusī,
Un visus sapņus noķer peļu
slazds.
Kurp aizlidojis pavasara strazds?
Vai dzirdat? Bēru lakstīgala
pogā
Un nabagmājas puķes uzzied
logā.*

Kas mūsu vidū neredz šis nabagmājas puķes, tas neredz īstenību; to svešuma vizuāli darījuši aklu. Viņu acis aizsedz bālā un baigā niecības vizuālu, nejutības, aizmirstības glaukoma.

Klasisks savā vienkāršībā, izteiksmes skaidrībā un gleznu patiesīgumā ir dzejolis Ereimits:

*Es esmu tuksneša vidū
Savas vientulības pilsētā
Pa smilšu ielām
Tek spārnotas skudras
Tik līdzīgas jums
Savā apmātā steigā
Man laika diezgan.*

Vislabāk un pilnīgāk stāvokli pasaulē pašreiz raksturo dzejolis "Nemanot". Cik tuvu tas pieiet vientulīgā, domājošā, jūtīgā un rezignētā trimdnieka dvēselei; un cik bezgala tāls tas ikdienas valodai. Tas skan it kā no otras pasaules; taču tā ir istā.

*Dzīvot, it kā manis nebūtu;
Visu redzēt, apjaust, minēt mīklas,
Palikt ārpus lielo viņu loka,
Staiģāt nemanot un, kad būs jāiet,
Aiziet nemanot, uz pirkstu galiem.*

To lasot, nāk prātā mūžam neaizmirstamie vārdi *Seul le silence est grand Tout le reste est faiblesse*, ko teicis Alfreds de Viņji – (Dižs tikai klusums. Viss cits ir vājums). Šī ir arī atslēga drusku necerētai parādībai, ka Strēlertes dzejā gandrīz nav pretestības spēka, cīņas elementa. Kā teicis de Viņji: dižākais ir klusums. Varbūt citā aspektā tā ir kristīgā nepretošanās ļaunumam – augstākā morālā norma, ko cilvēce saskatījusi, bet ne aizsniegusi.

Vēl gleznaināk to pašu nepiederības, no sevis un visa pasaulīgā atteikšanās sajūtu izteic brīnišķīgie panti "Nevienam es nepiederīgā zemē"; tos nevaram necītēt pilnībā:

*No cilvēku meža var iznākt ne-
aizkarts
Nevienam nepiederīgā zemē.
Vientulība san kā gaiss tveicē,
Viss apkārt virmo, bet nekā nava.*

*Laiks brīvi šalko kā upe
Bez dienas un nakts krastiem,
Viss debess dārgums sabērts
Tumša ūdens mirgā.*

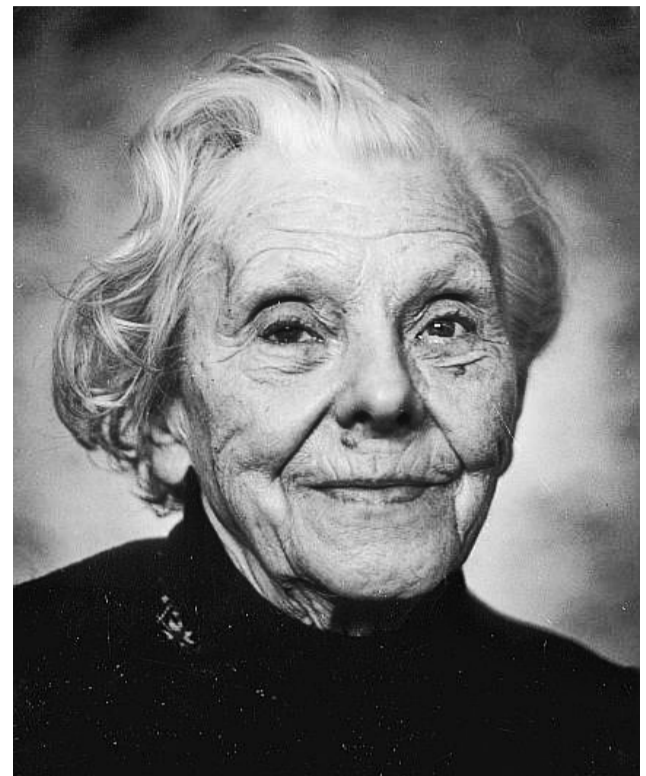
*Nav kalnu, tikai klajums
Un ceļš kā izstiepta roka.
Tē es būšu, te mana vieta –
Nevienam nepiederīgā zemē.
Mēs esam cilvēki ziemā, kam
Dievs aizliedzis pavasari ("Savā-
da vēsts").*

Tādu pašu necerību – un kaut ko vairāk, kaut ko grūtāk tveramu – pauž "Spogulis":

*Tikai vienu sejas pusi man
Rāda spogulis, ko turi:
Skumjas kapenes,
Dziesoši uguns-kuri.
Tā otra, svešā
Staros pēc viņsaules rīta –
Nomiršu nepazīta.*

Lai ko minētu, lai ko paustu, izteikts vai neizteikts, uz lūpām paliek mūžīgais trimdnieka jautājums:

Jūras vidū mēs šūpojamies,



*Nāves medībām izbēgušie.
Kādēļ dzīvi, kādēļ saudzēti?
Kam par prieku vai nastu?
Nezināmu atbildi dos rīts,
Nezināmu krastu.
("Jūras vidū")*

Vai nelaimes mālonis tik melns, ka tam pat pašā augšā nav sidraba maliņas?

Man neliekas, ka dzejniece grib būt pesimiste pārlicības pēc; viņa tikai neredz iemesla tuksām cerībām; mijkrēslī mēs neieejam labprātīgi, tas pār mums uznāk. Tāpēc patiesībā par drūmumu, par pesimismu te nav runa; tikai par īstenību, ko nevaram – bieži arī negribam grozīt. Kāda grūta liktenība tomēr šo dzeju nospiež, tāpat kā mūsu likteni. Bet tas nenozīmē stāvokli bez cerības.

Apziņa, ka viss laicīgais nīcīgs, ir viens no kristīgās ticības postulātiem. No kristīgā viedokļa mēs nekā neesam zaudējuši; nīcīgajam atkrītot, garīgi varbūt pat ieguvuši; mēs tikai to neapzināmies, tikai mokās tuvojamos patiesībai:

*Mēs esam iztvikuši neremdētās
slāpēs,
Mēs esam izsalkuši pēc patiesības,
Jo šis laiks satrūd melos.*

*Mēs esam ticējuši ar bērna pa-
lāvību,
Mēs esam staiģājuši ar mēnes-
sērdzīgā drosmi
Un aklā tumšo zināšanu.
Rādi mums ceļu, Kungs!*

Katram, kas trimdā ne vien izdzīvojis, bet par pārdzīvoto arī domājis, dziļi to izjutis, ļāvis tai sevi pārkausēt, jānāk pie dzejnieces atziņas:

*Ja mēs dzīvojam,
Bet tā nav istā dzīve
Mēs vairojamies,
Bet tiekam izdeldēti,
Un nāve cērt mums papēžos.
Redzi šīs mokas:
Mūsu mīla ir aizliegta un kvēle
noslāpēta,
Un zendegā gruzd skaidrā lies-
ma.*

Taču mēs vēl neesam miruši, arī garīgi ne; mēs esam dzīves un nāves mijkrēslī. Bet tas ir stāvoklis, ko mēdz turēt par dabisku un neizbēgamu pirms šķīstīšanās; stāvoklis, kas jāpārvar, kam jāiziet cauri, lai aizsniegtu gara gaismu. Šo kaislo vēlēšanos Strēlerte apliecina rindās:

*Bet mēs gribam būt kā zeme
pavasārī,
Kad dziļas straumes satricina
ledu,
Kad upes palo un padebeši joņo
Aiz prieka un sāpēm.*

*Pacel savu pestīšanas bikēri,
Kungs.*

Un dod mums savu mieru.

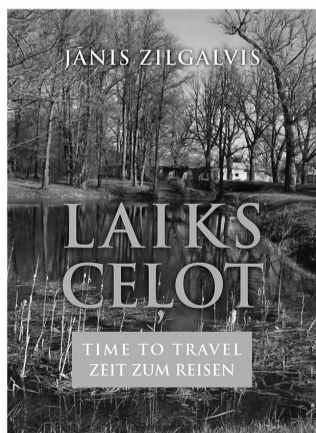
Tā trimdas pārdzīvojums, lai ko mēs par to domātu, ja vien to līdz dziļumiem izjūtam, ir būtībā reliģisks. Tā ir dvēseles Golgata – bet ne bojēja, ja tai paši nepadodamies.

Šo pārdzīvojumu guvums ir no sāpēm dzimusi gaisma; tumsā paliek tikai aklie, kas nekā neredz, nesaprot un negrib mācīties. Šo pārdzīvojumu līdz sirds dziļumiem izjust, izprast acina dzejniece; šī ir vienīgā gaisma tumsā, kam varam cerībā sekot:

*Kādreiz tu jutīsi to,
Kas pār mani ir gāzies,
Arī pār tevi reiz būs
Nelaimes asmens vāzies.*

*Un kad iesāsies nakts
Baigi ar pēkšņumu tiešu,
Lēni, pie rokas vadot,
Es tev pa priekšu iešu.
("Ceļvede")*

Protams, dzejniece pati negrib un nevar uzņemties šo ceļvedes lomu; tā ir tikai metafora. (Ak, Dievs, kā mums šāda īsta ceļveža vajadzētu!) Un kas arī spētu izvest lielu trimdnieku daļu no maldu purviem, kur tie izkļūduši. Bet Veronikas Strēlertes dzeja ir kā sīka, zeltaina liesma tumsā, kas liek saskatīt īstenību. Jā, un arī rāda ceļu.

DR. JĀNIS ZILGALVJA
LAIKS CEĻOT
III GRĀMATA

Informatīvi bagāta un ērti lietojama grāmata-ceļvedis pa Latvijas sakoptākajām pilīm un muižām, parkiem un pastorātiem, seniem viduslaiku cietokšņiem, baroka un klasicisma rezidencēm.

Teksti arī angļu un vācu valodās

www.laikagramata.lv

JURIS ULMANIS, zemessargs, profesors

Kā es neuzkāpu Everestā

Cilvēkiem patīk stāstīt par savām veiksmēm. Par neveiksmēm pastāsta citi. Par šīs aksiomas patiesīgumu varam pārlicināties, kaut vai pavirši pārļaujot drukātos preses izdevumus vai paritinošus ziņu portālus. Nelieģšos, arī man patīk runāt par panākumiem. Taču šī reize būs citāda. Gribo pastāstīt par neveiksmi, kas lika man pārdomāt dzīves vērtības un piesardzības nozīmi.

Divas desmitgades pēc pēdējās ekspedīcijas kalnos šopavas ar katlu biju nolēmis uzkāpt virsotnē. Nevis vienkārši kādā virsotnē, bet mūsu planētas augstākajā punktā – Himalaju kalnu Everestā. Gandrīz deviņus kilometrus augstā smaile ir daudzu kalnākāpēju dzīves sapņa piepildījums. Izsliešanās 60 miljonus gadu seno kalnu augstākajā punktā nav tikai pierakstīšanās elitārā klubā. Tā ir neatsverama psiholoģiska balva par ilgo, pacietīgo gatavošanās darbu, fiziskos spēkus izmēlošo kāpienu retinātā gaisā un bieži vien nedraudzīgajiem laika apstākļiem, kā arī nemitīgo mentālo cīņu ar sevi lielāku vai mazāku grūtību priekšā. Uzkāpt Everestā nozīmē pārvarēt sevi vēlmi pēc komforta, daudzveidīgas pārtikas un citiem modernās civilizācijas labumiem, nedēļām ilgi dzīvojot teltī. Un, protams, izjust kalnu varenību, kuŗu priekšā cilvēks ir neaizsargāta niecība. Sperot soli virsotnes virzienā,



faktiski nododam savu likteni kalna un laikapstākļu labvēlībai. Jo augstāk kāpjām, jo mazāk iespēju, ka kāds varēs atskriet palīgā.

Neizsapnotais sapnis

Kāpšanā Everestā vienmēr ir izaicinājums. Šogad, protams, visu vēl vairāk sarežģīja pandēmija. Tā faktiski bija apturējusi kalnos kāpēju ekspedīcijas pagājušajā gadā, tādēļ šogad Nepālas valdība lika lielas cerības uz valsts kases papildināšanu uz tūristu rēķina. Gada sākumā tika izsniegtas vairāk nekā 400 atļaujas kāpt Everestā un vēl gandrīz

tikpat daudz citās Nepālas teritorijā esošās virsotnēs. Kāpēji plūda uz Nepālu no malu malām, gatavi pastiprinātiem drošības pasākumiem. Kā jau visur pasaulē, arī Āzijas valstīs iebraucēji tika testēti un likti izolācijā.

Pēc daudzām nedēļām starp nometnēs, gaidot piemērotus laika apstākļus, pēc daudzām pārejām uz augstākām un atpakaļ uz zemākām nometnēm, lai pierastu pie retinātā gaisa, es biju ticis augstāk nekā jebkad savā dzīvē. Es biju augstāk par lielāko daļu pasaules virsotņu. Es biju devis savam ķermenim lielākus pārbaudījumus nekā jebkad sa-

vā dzīvē. Taču tad spēki mani sāka atstāt. Kļuva vājāks, lēnāks, atpaliku no savas grupas un vadītājam nekas cits neatlika, kā sūtīt mani lejā.

Dusmodamies uz visu pasauli, pildīju šo rīkojumu, niknumā izdalīju savu ekipējumu vietējiem šerpām, solot "nekad vairs" netuvoties kalniem, un devos atpakaļ pie civilizācijas. Atgriezoties pilsētā, mani atkal sagaidīja Covid tests un – kāds pārsteigums! – tas bija pozitīvs. Neticība mijās ar pašpārmetumiem. Kā gan var inficēties kalnos, kur lielāko dienas daļu pavadi brīvā dabā, cilvēku ir maz un visi ietur distanci? No mediķu teiktā, šāds scenārijs bija maz ticams. Arī Nepālas varas iestādes apgalvoja, ka kalnā visi ir pārbaudīti un slimības nav.

Piesardzības nevar būt par daudz

Kad prāts noskaidrojās, daudz kas kļuva skaidrāks. Saslimšana izskaidroja spēku zaudēšanu, kā dēļ neizdevās piepildīt sapni. Palasot citu kāpēju ziņojumus, ka arī viņi ir inficējušies, zuda ticība oficiālajiem paziņojumiem, ka visi uz kāpšanas nometnēm braucošie cilvēki patiešām bijuši "tīri". Jo īpaši vietējie, kuŗi diezgan brīvi pārvietojās starp nometnēm un savām dzīves vietām.

Par laimi mana slimošana noritēja viegli un lielākās neērtības sagādāja divas nedēļas ilgā izolācija viesnīcā Nepālā, mētājoties šaubās – vai vajadzēja pirms braukšanas mēģināt tikt pie vakcīnas? Ceļā devos martā, kad tām cilvēku grupām, kas nav prioritāras, šādas iespējas vēl nebija. Taču sapotēties gribēju jau tad.

Pēc atgriešanās mājās domas par Everestu un sapņu piepildīšanu mani nav atstājušas. Mana dvēsele ir nemierīga, moka nepabeigtības sajūta. Ir žēl gatavošanās procesā iztērētā laika un naudas. Taču arī apzinos, ka esmu spēris soli tuvāk savam sapnim. Un dzīve vēlas, lai mēs tiecamies uz saviem sapņiem.

Krist, lai pieceltos

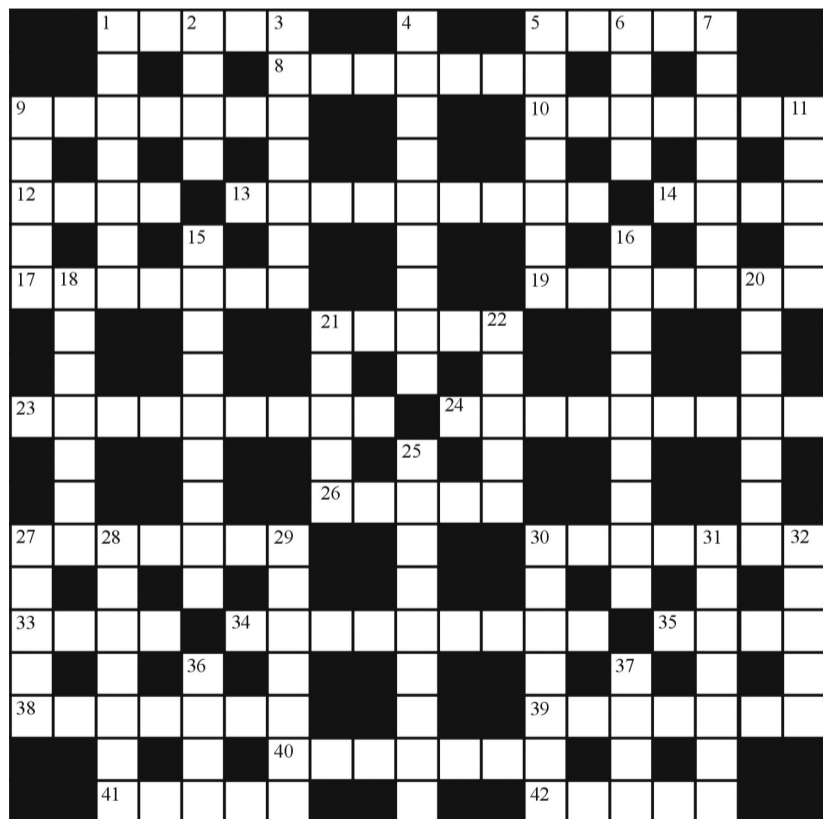
Cilvēks baidās no sakāvēm, tāpēc drīz vien pārstāj tiekties uz sapņiem. Jo sekošana sapņiem nozīmē daudzas smagas sakāves. Kaut vai tāpēc, ka sākumā mums nav pieredzes, un nākas mācīties caur puniēm. Bet tas jau ir dzīves lielais noslēpums – krist sešas reizes un piecelties septiņas.

Protams, katrā ekspedīcijā mērķis ir sasniegt virsotni, bet tā ir tikai maza sastāvdaļa no visa piedzīvojuma. Mans mērķis bija kas vairāk nekā sasniegt mazu sniega un akmens laukumu, ne lielāku par biljarda galdu. Procesā es daudz uzzināju par sevi – kāds cilvēks esmu un kāds esmu kļuvis. Es iepazīnos ar apbrīnojamo šerpu tautu un ar kalniešiem no visas pasaules. Šis draudzības ilgs visu mūžu.

Kāpšanas laikā smagā veidā saņēmu mācību, ka dzīvē ne vienmēr var sasniegt savu gribo un piepildīt ilgas. Dzīves nozīme ir process. Bieži tie ir soļi, ko speram, iedami uz savu sapni, vienalga, vai mēs to sasniedzam, vai ne. Dzīve ir mūsu apņēmība, dāsnums, cilvēki, ko ceļā satiekam, un mūsu piedzīvojumi. Ir tūkstoš iemeslu nekāpt Everestā, bet ir VIENS iemesls kāpt. Ja runa ir par Everestu, stāsts nav par virsotnes sasniegšanu. Stāsts pats ir ceļš, kas ved uz turieni. Tas ir īstais sasniegums. Vismaz manā skatījumā.

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Sastādījis KĀRLIS PĒTERSONS



pils agrākais nosaukums. 4. Elektriskās mašīnas enkura daļa. 5. Daiļuma cienītājas. 6. Tilpuma mērvienība angļu mēru sistēmā. 7. Pasaules daļa. 9. Lašveidīgo kārtas zivs. 11. Apcerējums. 15. Saslaucīti atkritumi. 16. Greznojums, ar kuru izrotāja viduslaiku rokkrakstus. 18. Emocionāla. 20. Spēlējotš torņa pulkstenis. 21. Mehānisms nelielu kuģu izcelšanai krastā. 22. Valsts galvaspilsēta Ziemeļamerikā. 25. Tiesas kollēģija. 27. Sadragāts kuģis. 28. Kādai valodai raksturīgi nedalāmi vārdu savienojumi. 29. Vienādas. 30. Neliels kuģis. 31. Valsts Eiropā. 32. Zodiaka zvaigznājs. 36. Mazalkoholisks dzēriens. 37. Skices.

Krustvārdu mīklas (Nr.27) atrisinājums

Līmeniski. 5. Palermo. 7. Polisas. 9. Pta. 10. Spika. 11. Grots. 12. Parametri. 15. Skavas. 18. Benina. 19. Mikseri. 22. Aslapes. 23. Kariess. 25. Kantāte. 28. Šalāti. 29. Antena. 33. Klīntenes. 35. Karot. 36. Dingo. 37. Ēra. 38. Slepens. 39. Liedags.

Stateniski. 1. Sloka. 2. Smagas. 3. Šoneri. 4. Asari. 5. Paprika. 6. Stimuls. 8. Saturns. 13. Karnalīts. 14. Leksikons. 16. Piestas. 17. Trikāta. 20. Isa. 21. Aso. 24. Kaimans. 26. Testers. 27. Indīgas. 30. Klauns. 31. Teltis. 32. Boles. 34. Sijas

Līmeniski. 1. Virtuves piederums. 5. Jupitera pavadonis. 8. Antīki olveida trauki. 9. Minerāls. 10. Apdzīvota vieta Dobeles novadā. 12. Potēt ar pumpuru. 13. Indīgs zirnekli. 14. Trauks dzīvnieku barošanai. 17. ASV pavalsts. 19. Zemestrīces nopostīta pilsēta Armēnijas ziemeļos. 21. Graudzāļu dzimtas augs. 23. Indiāņu cilts vadonis. 24. Nестeidzīgi gājieni. 26. Ļoti veca. 27. Jūrmalas

pilsētas daļa. 30. Monarcha tituls. 33. Virieša vārds (*novembri*). 34. Apdzīvota vieta Bauskas novadā. 35. Spožākā zvaigzne Liras zvaigznājā. 38. Apzināti pateikt ko nepatiesu. 39. Debespuse. 40. Priekšmeti, kam tiek piedēvētas maģiskas īpašības. 41. Sermuļu dzimtas dzīvnieks. 42. Antilopju dzimtas dzīvnieks.

Stateniski. 1. Pilsēta Polijas dienvidos. 2. Asināt. 3. Valdemār-

Uz salas Daugavā pie Kokneses top Likteņdarzs – gaišas atceres vieta, kur svinēt latviešu tautas izturību un spēku. Tas ir arī Tavas ģimenes un dzimtas Likteņdarzs, veltīts visiem latviešiem, kas 20. gadsimtā gājuši bojā vai cietuši svešu varu dēļ. Likteņdarzs top kopdarbībā un par ziedojumiem, tā atbalstītāju skaits jau pārsniedz 500 tūkstošus. Mūsu nākamais lielais kopdarbs – uzcelt Saieta namu! **Palīdz! Ziedo!**

Nodibinājums "Kokneses fonds"
Adrese: Lāčplēša iela 75B, Rīga, LV-1011, Latvija
info@koknesesfonds.lv

Ziedojumiem EUR:
AS "Citadele banka"
Konts: LV94PARX001521160001
SWIFT: PARXLV22

Starpniekbanka ziedojumiem USD:
USA CITIBANK, N.A., NEW YORK
Konts: 36392149
SWIFT/BIC: CITIUS33

Vairāk informācijas www.liktenadarzs.lv



SPORTS

Ātrāk, augstāk, stiprāk – kopā!



Tokijā liesmo olimpiskā uguns

Ar svinīgu atklāšanas ceremoniju Tokijā tika iedegta olimpiskā uguns un dots oficiāls starts 32. olimpiskajām spēlēm. Spilgti svētki gan šoreiz izpalika, jo atklāšanas ceremonija un arī sacensības notiks bez skatītāju klātbūtnes. Atklāšanas pirmajā daļā tika akcentēta Japānas vēsture ceļš no 1964. gada spēlēm.

Mainījusies olimpisko spēļu devīze. 127 gadus pēc modernās olimpiskās kustības aizsācēja Pjēra de Kubertēna 1894. gadā ierosinātā olimpiskā moto Ātrāk! Augstāk! Spēcīgāk! (latīniski: *Citius, Altius, Fortius*) papildināts ar vārdu *kopā* (latīniski: *Communitas*). Tagad moto ir četri vārdi.

Atklāšanas ceremonijas sākumā ar klusuma brīdi un emocionālu priekšnesumu tika godināti Covid-19 pandēmijas upuri.

Pēc japāņu alfabēta Latvijas delegācija stadionā iesoļoja tuvu beigām pēc Laosas un pirms Lietuvas kā 194., sarkanbaltsarkanā karogu nesot tenisisti Aļona Ostapenko un 3x3 basketbola izlases spēlētājam Agnim Čavaram (attēlā).



Aļona Ostapenko un Agnis Čavars

Latvijas olimpiskās delegācijas karognesēji Aļona Ostapenko un Agnis Čavars neslēja, ka emocijas pēc Tokijas Olimpisko spēļu atklāšanas ceremonijas ir ļoti patīkamas, kā arī abi uzsvera, ka tas bija liels gods.

Ceremonijas noslēgumā tika iedegta Tokijas Olimpisko spēļu lāpa, uguns kuŗai tika aizdegta jau 2020. gada martā. Tā tika ar lidmašīnu nogādāta Japānā, bet

pēc lēmuma par Spēļu pārcešanu uz 2021. gadu uguns laternā tika nogādāta Tokijā un savu ceļu uz olimpisko stadionu atsāka 2021. gada martā.

3x3 basketbolisti un ritenbraucēji sāka pirmie

Olimpiskajās spēlēs 3x3 basketbola turnīrs iekļauts pirmo reizi, un Latvijas komandu tajā pārstāv Agnis Čavars, Edgars Krūmiņš, Nauris Mieziņš, Kārlis Pauls Lasmanis. Turklāt Čavaram bija uzticēts gods būt vienam no diviem karognesējiem atklāšanas ceremonijā.

Komandas treneris Raimonds Feldmanis sacīja, ka uz vietas izpētīt pretiniekus nav bijis iespējams. Uz laukuma var atrasties tikai viena komanda, un tajā brīdī neviens cits tur nevar atrasties. Tomēr sezonas sākumā komandas ir izpētītas, tāpēc par spēku samēriem skaidrība esot iegūta.

Pirmā spēle, debitējot olimpiskajā turnīrā vienmēr ir īpaša, tomēr pēc ātri izzuduša pirmā satraukuma Latvijas 3x3 izlases basketbolisti uzvarēja spēlē pret Poliju jutās pārliecināti par sevi un tveice laukumā nebija traucēklis. Latvijas izlase pirmajā spēlē Tokijā pierādīja savu favorīta statusu, ar 21:14 uzvarot Polijas izlasi.



Ar septiņiem punktiem rezultātīvākais uzvarētājiem bija Nauris Mieziņš, – viņš uzsvera, ka spēle pret poļiem bija principiāla, jo vajadzēja pierādīt, ka latvieši ir pārliecināti par saviem spēkiem un zaudējumi iepriekšējās savstarpējās spēlēs bijuši tikai veiksmes trūkuma dēļ.

Otrajā turnīra spēlē mūsu basketbolisti minimāli zaudēja Beļģijas vienībai – 20:21. Komandām sasniedzot piezīmju normu un katrai piezīmei pārvēršoties divos soda metienos, labāk vei-

cās Latvijai, Lasmanim realizējot trīs no četriem soda metieniem – 17:16. Tomēr beigās, apmainoties ar tālmetieniem, izšķirīgo grozu divu punktu vērtībā no tālas distances guva Fervorts – 21:20.

Latvijas izlases labā 11 punktu guva Lasmanis, Mieziņš astoņi punkti un četras atlēkušās bumbas, Krūmiņš, kuŗam, tāpat kā Mieziņam, arī trīs kļūdas, kamēr Čavars punktus neguva, taču izcīnīja sešas atlēkušās bumbas. Beļģiem Fervorts guva 11 punktus. Latvijas spēlētāji realizēja septiņus no 12 viena punkta metieniem, beļģiem realizējot septiņus no 13 metieniem. Divpunktu jeb tālmetienus latvieši realizēja piecus no 14, kamēr pretinieki – sešus no 13. Soda metienos Latvijai precīzi trīs no pieciem metieniem, bet pretiniekiem – divi no trim metieniem.

Latvijas 3x3 basketbola izlase ar Nauri Miezi, Kārli Lasmani, Edgaru Krūmiņu un Agni Čavaru trešajā spēlē ar 18:17 pieveica Ķīnas valstsvienību. Šī bija Latvijas otrā uzvara trīs aizvadītajās spēlēs. Visvairāk punktu – 11 – Latvijas izlases labā sameta Lasmanis.



(Japānai – 5/11). Latvieši ne reizi nemeta soda metienus, bet japāņiem precīzi bija visi četri mēģinājumi. Latviešiem bija vairāk rezultatīvu piespēļu (piecas pret Japānas vienu), bloķētu metienu (5:0), piezīmju (8:4) un mazāk kļūdu (3:7).

Nākamā bija principiāli svarīga cīņa ar Serbijas vienību. Sīvā cīņā ilga līdz pat pēdējām minūtēm, kad serbi strauji ieguva sešus punktus un uzvarēja ar rezultātu 22:16. Spēles sākums aizritēja saraustītā ritmā, abām komandām cenšoties izprast pretiniekus. Rezultātu Kārlis Lasmanis atklāja ar precīzu tālmetienu, taču uzreiz Dušans Buluts atbildēja ar to pašu. Spēles laika pirmajās piecās minūtēs neviena no komandām nespēja izvirzīties vairāk nekā divu punktu vadībā. Pie rezultāta 11:10 Latvijas



Latvija – Serbija. Cīņā par bumbu vidū – Nauris Mieziņš

izlase sakrāja piezīmju normu. Soda metieni ļāva Serbijai izvirzīties vadībā. Latvija spēja izlīdzināt rezultātu – 13:13, taču kārtējā piezīme un vēl divi precīzi soda metieni atkal izvirzīja vadībā serbus. Spēli izšķīra vēl divi soda metieni un divi ātri un precīzi Serbijas tālmetieni nobeigumā.

Trešo zaudējumu Tokijas olimpiskajās spēlēs pirmdien piedzīvoja Latvijas 3x3 basketbola izlase. Grupas turnīrā svarīgā spēlē tika piedzīvots zaudējums ar 15:19 Krievijas Olimpiskās komitejas (OKR) valstsvienībai.

Grupas turnīrs tika noslēgts ar uzvaru. Latvijas vienība ar 22:18 pārspēja Nīderlandes komandu. Ceturtdaļfinālā mūsu basketbolisti tikās ar japāņiem.

(Turpināts 20. lpp.)

NAUDAS PĀRSŪTĪJUMI UZ LATVIJU

Kārtojām nodokļu un citus maksājumus Latvijā!

Baltic Financial Services
19 N. Mountain Ave.,
Montclair, NJ 07042-1810
Tālr: 973-746-3075

MATISS KUKAINIS

ADVOKĀTS AR TIESĪBĀM ASV UN LATVIJĀ.

- Mantošana.
- Īpašuma pirkšana un pārdošana.
- Meža apsaimniekošana un pārdošana.

Vaiņu iela 3, Rīga, LV-1050
e-pasts: matiss@ska.lv
+371 28390346

PĒRK DZĪVOKĻU NAMU

**Pērk daudzdzīvokļu namu vai tā daļu Rīgā;
**Namu apsaimniekošana, juridiskie pakalpojumi;

A.Batarags 201-788-5315 (NJ)
abatarags@optonline.net
A.Padegs 845-462-3317 (NY)
apadegs@optonline.net

LATVISKA MASKA PAR ATBALSTU ALPF

LRFA.org/donate



LRFA.org
215.635.4137
info@LRFA.org



IZDEVĪGI APDROŠINĀJUMI

Veselības | Medicare | Dzīvības | Ceļojumu



LATVIAN AMERICAN SHIPPING LINE

Kravas pārvadājumi starp ASV un Latviju!

Visāda veida kravas sūtījumi: **pārcelšanās** (uz vai no Latvijas), **jūras transports, gaisa kravas** un arī naudas pārsūtījumi (caur Baltic Financial Services).

Stākā informācija atrodama LASL mājas lapā, paciņu nodaļā: www.lasl.com vai zvanot: 973 744 6565.

Pieņemsim paciņas un grāmatu sūtījumus iestādēm, kā arī komerciālos un personīgo mantu sūtījumus. Lūdzam iepriekš pieteikt lielāka apmēra sūtījumus! Ievērosim sabiedriskās attālinājuma normas, lai nevienam nebūtu jābaidās mūs satikt pie mantu nodošanas!

Jauna Rīgas kultūrvieta – “Baltais laukums” Latvijas Nacionālās operas priekšā

Dodot iespēju rīdziniekiem un pilsētas viesiem atkal pieredzēt operas un baleta mākslinieku piedāvājumu, no 21. jūlija Latvijas Nacionālās operas ēkas priekšlaukumā būs pieejams vides objekts “Baltais laukums”. Tajā būs iespējams piedzīvot arī īpašus notikumus – gan ekrānos (ierakstā un tiešraidē), gan klātienē.

Tādējādi Latvijas Nacionālā opera un balets vēlas turpināt Operas laukumu iezīmēt kā visiem pieejamu vietu, šoreiz – ar scenogrāfisko risinājumu. Iekārtojumā izmantotas izrāžu dekorāciju alumīnija un tērauda konstrukcijas – kāpnes, platformas, rāmji u. c., kas atrasti Baltā nama noliktavās, tādējādi radīta ne tikai sasaiste ar skatuvi un izrādēm, bet arī

sniedz resursu otrreizējās izmantošanas priekšzīmi.

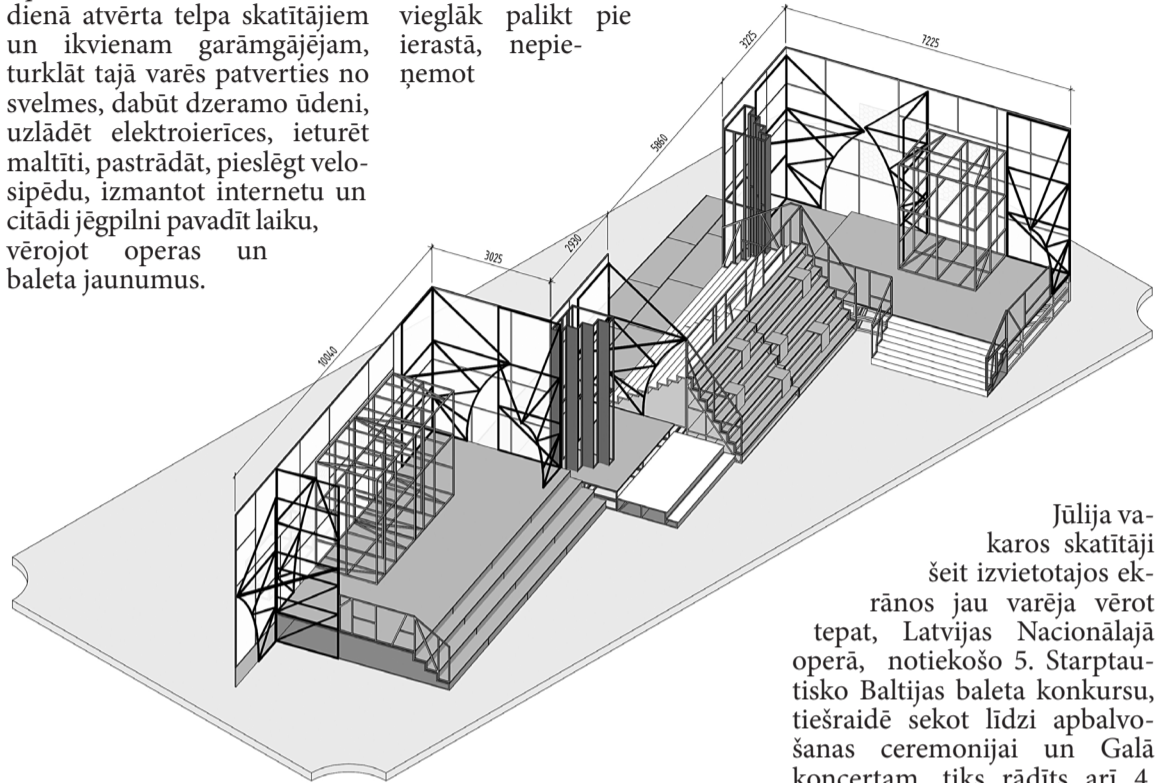
“Baltais laukums” veidots sadarbībā ar architekti Zani Teteri-Šulci, dizaineri Beatrisi Dzēvi un arhitektu biroja *OpenAD* komandu. Tā būs ikdienā atvērta telpa skatītājiem un ikvienam garāmgājējam, turklāt tajā varēs patverties no svelmes, dabūt dzeramo ūdeni, uzlādēt elektroierīces, ieturēt maltīti, pastrādāt, pieslēgt velosipēdu, izmantot internetu un citādi jēgpilni pavadīt laiku, vērojot operas un baleta jaunumus.

jektos, ko esam radījuši,” stāsta Zane Tetere-Šulce. “Ja varam atrast jaunu pielietojumu aizmirstām sastatnēm, mums priekšā vēl ir daudz iespēju. Tik bieži noraidām iespējas, jo “nav laika”, bail vai vieglāk palikt pie ierastā, nepieņemot

skatuvi, par redzamo un neredzamo. Tas arī ļauj apjaust operas un baleta scenogrāfijas milzīgo mērogu, ko no skatītāju zāles puses ne vienmēr iespējams aptvert.



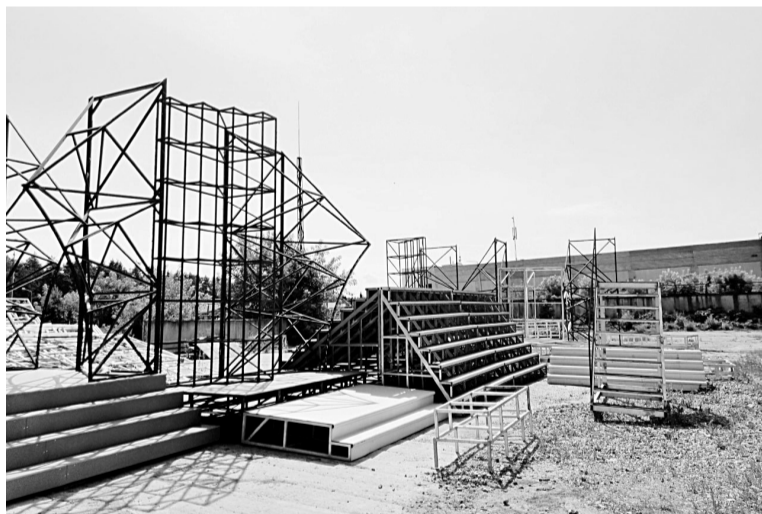
Arhitekta Zane Tetere-Šulce



Jūlija vakaros skatītāji šeit izvietotajos ekrānos jau varēja vērot tepat, Latvijas Nacionālajā operā, notiekošo 5. Starptautisko Baltijas baleta konkursu, tiešraidē sekot līdzī apbalvošanas ceremonijai un Galā koncertam, tiks rādīts arī 4. jūlijā Galā koncerta “Operas zvaigžņu vasara” ieraksts.

Pasākumus gan iespējams apmeklēt tikai skatītājiem ar derīgu COVID-19 sertifikātu, kas apliecina vakcināciju, pārslimošanu vai negatīva testa rezultātu. Testam jābūt veiktam pēdējo 48 stundu laikā (antigēna testa gadījumā – pēdējo sešu stundu laikā). Bērniem līdz 12 gadu vecumam sertifikāts nav nepieciešams. Apmeklētājiem nepieciešams uzrādīt arī personu apliecinošu dokumentu.

LNOB dāvā iespēju šos pasākumus apmeklēt bez maksas, taču nepieciešams iepriekš rezervēt vietu, aizpildot elektronisko [PIETEIKUMA FORMU](https://forms.gle/dx997GnHLGRwNptE7) (<https://forms.gle/dx997GnHLGRwNptE7>) vai, reģistrējoties LNO kasē. Vietu skaits ir ierobežots, tāpēc apmeklētāji tiek aicināti pieteikties laikus.



“Šovasar ceļam gaismā tās ikdienā neredzamās lietas, kas aicina aizdomāties par to slēpto jeb snaudošo potenciālu, kas ir ne tikai katrā no mums, bet sabiedrībā kopumā, un arī ob-

jaunas idejas, viedokļus un dzīvesveidus. Bet kas gan varētu notikt, ja mēs paspēlētos ar savām iedomu robežām?”

“Baltais laukums” vēsta par robežām – par skatuvi un aiz-

SARĪKOJUMI / DIEVKALPOJUMI

SARĪKOJUMI

Redakcija lūdz lasītājus sazināties ar sarīkojumu un dievkalpojumu rīkotājiem, precizējot, vai paredzētie sarīkojumi notiks, vai tie ir atcelti!

LOSANDŽELOSA (CA)

Losandželosas latviešu namā (1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90034).

SIETLA (WA)

Sietlas latviešu sabiedriskais centrs (11710 3rd Ave. N. E. Seattle, WA 98125). Mājas lapa: www.seattlatlviancenter.com.

SV. PĒTERSBURGA (FL)

Sv. Pētersburgas latviešu biedrība (5220 Brittany Dr. S, Apt. 1410, St. Petersburg, FL 33715), tālr.: 727-827-2338.

Facebook lapa, lūdzam sekot mūsu jaunajai lapai “Latviešu

Biedrība St. Petersburg FL? Sīkāku informāciju par pasākumiem var uzzināt Biedrības Facebook lapā vai zvanot Dacei Nebarei Tel: 917-755-1391.

TĒRVETE

Valdes sēdes – katru ceturtdienu 19:30 Centrā. Pensionāru sanāksmes pirmdienās, 13:00, Info: 514-992-9700. www.tervete.org.

ZIEMEĻKALIFORNIJA

(425 Hoffman Ave, San Francisco), Info: www.zklb.wordpress.com, ZKLB sekr. un informāc. daļas vadītāja Una Veilande tālr.: 408-813-5104, e-pasts: una.veilande@gmail.com.

DIEVKALPOJUMI

Bostonas latv. ev. lut. Trimdas dr: (58 Irving st, Brookline

MA 02445). Info: 617-232-5994, e-pasts: bostonas-trimdasdraudze@gmail.com, tālr.: 617-232-5994. Māc. Igors Safins. Tālr.: 617-935-4917. E-pasts: igorssafins@gmail.com.

Čikāgas latv. ev. lut. Ciānas dr.:

(6551 W Montrose Ave, Chicago IL 60634), tālr.: 773-725-3820; e-pasts: cianasdraudze@gmail.com; www.facebook.com/Cikagas-Cianas-draudze 2550-4389-7965-234. Dievk. Notiek svētdienās 10:00. Pēc dievk. kafijas galds. Māc. Gundega Puidza, tālr. birojā: 773-736-1295; mājās: 708-453-0534, E-pasts: puidza@yahoo.com.

Čikāgas latv. ev. lut. Sv. Pēterā dr.:

(450 Forest Preserve Dr, Wood Dale IL 60191). Tālr.: 630-595-0143. Māc. Ojārs Frei-

manis. Dr. pr. Uldis Pūliņš. Dievk. notiek svētdienās 10:00. Pēc dievk. kafijas galds.

Čikāgas latv. baptistu dr: (820 Ontario St, Oak Park, IL 60302). Māc. Oļģerts Čakars. Tālr.: 708-383-5285.

Denveras latv. ev. lut. dr.:

(10705 West Virginia Ave, Lakewood, CO 80226). Birojs atvērts ceturtdienās no 10:00 līdz 14:00. E-pasts: reglite@aol.com Dievk. notiek svētdienās 9:30. Pēc dievk. sadraudzība.

Detroitas Sv. Paula latv. ev. lut. dr.:

(30623 W. Twelve Mile Road, Farmington Hills, MI 48334). Dievk. notiek svētdienās 10:00. Seko sadraudzības stunda.

Dienvīdfloridas latv. ev. lut. dr.: Shepherd of the Coast Luth.

Church (1901 E Commercial Blvd, Ft. Lauderdale FL 33308). Info: Ilze Folkmane Gibbs,

e-pasts: folkmane@hotmail.com Info: Andrejs Jugs, tālr.: 561-447-9050. Dievk. notiek 14:00. Pēc dievk. visi lūgti pie kafijas galda!

Dienvīdkalifornijas latv. ev. lut. dr.: baznīca (1927 Riverside Dr., Los Angeles CA 90039).

29. augustā-dievkalpojums ar dievgaldu Dievkalpojumi notiek plkst. 11:00.

JŪLIJĀ NEBŪS DIEVKALPOJUMI

Džamaikpleinas Trisvieniības latv. ev. lut. dr.: Unitarian Congregational Parish of Norton (2 W Main St, Norton, MA 02766).

(Turpināts 19. lpp.)

SARĪKOJUMI / DIEVKALPOJUMI

(Turpināts no 18. lpp.)

Svētdienās 11:00 Dievk. ar dievg. Kalpo mācītājs Dr. Jānis Keggi, draudzes sekretāre Zigrida Kručkova, tālr.: 617-323-0615.

Filadelfijas latv. ev. lut. Sv. Jāņa dr.: (301 N Newtown Street Road, Newtown Square, PA 19073), tālr.: 610-353-2227. Māc. Gija Galina.

1. augusts Dievkalpojums plkst. 10:00.

8. augusts Dievkalpojums nenotiks.

15. augusts Dievkalpojums plkst. 10:00.

22. augusts Dievkalpojums plkst. 10:00. Seko pusgada informācijas sapulce un pikniks.

29. augusts Dievkalpojums plkst. 10:00.

5. septembris "Labor Day" dienas nogale – dievkalpojums nenotiks.

Lūdzu ievērot – sākot ar 11. jūliju dievkalpojumi sāksies vasaras laikā plkst. 10:00 no ritā.

Grandrapīdu latv. ev. lut. dr.: *Faith Lutheran Church*, 2740 Fuller Ave NE, Grand Rapids MI 49505. Tālr.: 616-361-6003. Māc. prāv. Ilze Larsen, tālr.: 269-214-1010. Dr. pr. Ivars Petrovskis, tālr.: 616-975-2705. **Dievk. notiek 2x mēnesī 10:00.** Pēc dievk. kafijas galds.

Kalamazū latv. ev. lut. apv. dr.: (122 Cherry Hill St, Kalamazoo MI 49006). Māc. Aija Graham. Dievk. notiek 10:00.

Kalamazū draudze atsāk dievkalpojumus klātbūtnē katru otro svētdienu, tos noturot Latviešu Centra lielajā zālē, kamēr jaunais dievnams būs lietojams.

Svētdienu svētbriži māc. A. Graham vadībā notiek plkst. 10:00 (pēc Austrumu laika) virtuālā vidē. Facebook mājas lapa *Latvian Lutheran united church in Kalamazoo*, un Youtube, atrodot kanālu *Latviešu apvienotā draudze Kalamazoo*.

Klivlandes apvienotā latv. ev. lut. dr.: (1385 Andrews Ave, Lakewood, OH 44107) Draudzes dievk. notiek svētdienās 11:00. Bībeles stundas notiek 10:00 katra mēneša otrajā un ceturtajā trešdienā. Baptistu dr.: *Bethel Baptist Church* (2706 Noble Rd, Cleveland 44121) Dievk. notiek svētdienās 14:30.

Linkolnas apv. latv. ev. lut. dr.: (3300 C St, Lincoln NE 68510).

Dievkalpojumi ar viesu mācītājiem latviešu un angļu valodā plkst. 10:00. Par datumiem sazināties ar draudzes pr. Kārli

Indriksonu, tālr.: 402-730-3427, e-pasts: kindriks@aol.com. Pensionāru saiets katra mēneša otrā ceturtdienā plkst. 11:00 sabiedriskās telpās.

Mančesteras latv. ev. lut. dr. (dievk. notiek *Holy Transfiguration Romanian Orth. Church*, 2 Winter St., Manchester, CT 06040). Dr. pr. Astra Vilinskis, tālr.: 413-568-9062. **17. jūlijā plkst. 11:00** - dievk. ar dievg.; viesu māc. Igors Safins. Sekos kafijas stunda.

Milvoku latv. ev. lut. Sv. Trīsvienības dr.: (1853 N 75th St, Wauwatosa WI 53213), tālr.: 414-258-8070. Māc. Jānis Ginters tālr.: 2607975695 Draudzes priekšnieks: Andrejs Junge tālr.: 414-416-6157 Dievk. notiek svētdienās 10:00.

Mineapoles – St. Paulas latv. ev. lut. dr.: (3152 17th Ave S, Minneapolis MN 55407).

Mineapoles-St. Paulas latviešu evaņģēliski luteriskās draudzes video dievkalpojumi notiek katru nedēļu, tos var skatīties mndraudze.org.

Montrealas latv. Trīsvienības/Tervete ev. lut. dr.: *Trinity Latvian Church* (P.O. Box 39, Station NDG, Montreal QC H4A 3P7), tālr.: 514-992-9700. www.draudze.org vai www.tervete.org. pr. Jānis Mateus tālr.: 514-4812530, e-pasts: prez@draudze.org.

Ņūbransvikas un Leikvudas latv. ev. lut. dr.: (*Latvian Lutheran Church*, P.O. Box. 1008, Maplewood, NJ 07040) **jūlijā dievkalpojumi draudzē nenotiek.**

15. augustā 10:00 Kapu svētki *Van Liew* kapsētā, *North Brunswick*.

29. augustā 11:00 Dievkalpojums ar dievgaldu *Priedainē*.

19. septembrī 11:00 Dievkalpojums ar dievgaldu *Priedainē*. Dievkalpojumi notiek NJ Latviešu biedrības namā "Priedaine", 1017 State Route 33, Freehold, NJ 07728, māc. Ieva Pušmucāne-Kineyko. E-mail: latvianlutheranchurch@gmail.com, telefons: 908-638-1101.

Ņujorkas latv. ev. lut. dr.: Jonkeru bazn. 254 Valentine Ln, Yonkers NY.

Salas bazn. 4 Riga Ln, Melville NY.

St. Andrew bazn. 335 Reynolds Ave, Parsippany NJ.

Seafarers. 123 East 15th Street, New York, NY.

Priedaine. 1017 State Rte 33, Freehold NJ.

Par dievkalpojumiem visos novados ziņosim vēlāk. Diemžēl nometnes dievkalpojumi šo vasaru būs tikai nometnes bēr-

niem un personālam, ne viesiem. Ierobežojums ir domāts, lai saudzētu bērnus. Nometnē dzīvos, cik vien iespējams "burbulī" noslēgti no ār pasaules.

Ročesteras ev. lut. Krusta dr.: *Atonement Lutheran Church* (1900 Westfall Rd, Rochester NY 14618).

Saginavas latv. ev. lut. dr.: (128 N Elm St, Saginava, MI 48602).

Mācītāja Biruta Puiķe-Wilson, mob. (269)2675-330. Kontaktpersona *Mary Beth* Dzirnīs, mob. (989)781-1163. E-pasts: dzirnis@chartermi.net.

Dievkalpojumi vienreiz mēnesī, 1.00 pēcpusdienā, seko kafijas galds ar groziņiem.

Sandiego latv. ev. lut. dr.: *Ascension Lutheran Church* (5106 Zion Ave, San Diego, CA 92120), Dr. pr. Jānis Legzdīņš, tālr.: 1-619-630-8143, e-pasts: janislegzdins@hotmail.com.

Sentluisas latv. ev. lut. dr.: *Christ Lutheran* bazn (#1 Selma Ave, Webster Groves, MO 63119). Dievk. vadīs Māc. Dace Skudīņa. Dr. pr. I. Kalniņa, tālr.: 314 457 1830, kalninsirene@gmail.com.

Sietlas ev. lut. dr.: (11710 3rd Ave. N.E. Seattle, WA 98125). Dievkalpojumi notiek 10:30.

Prāveste D. Cilne, tālr.: 206-

674-9600; e-pasts: cilnis@earthlink.net. Baznīcas mājaslapa: www.seattlatvianchurch.org.

Dievkalpojumi Sietlā ir atsākušies klātienē.

Skenektedijas latv. ev. lut. dr.: *Trinity Lutheran Church* (35 Furman St, Schenectady NY 12308). Diakone Linda Sniedze-Taggart.

St. Pētersburgas latv. ev. lut. dr.: Draudzes mācītājs **Aivars Pelds, 515-991-4640** līdz 14. jūnijam. Par notikumiem pēc 14. Jūnija lūgums sazināties ar Andri Rītumu, 727-797-1933.

Visi šīs vasaras dievkalpojumi un bībeles stundas notiks *Faith Lutheran* baznīcā, kas atrodas **2601 49th Street North, St. Petersburg, FL.**

Dievkalpojumi 2 pm: Svētdien, 15. augustā, 12. septembrī.

Bībeles stundas svētdienās, 2 pm: 1. augustā, 8. augustā, 22. augustā, 29. augustā, 5. septembrī, 19. septembrī, 26. septembrī.

Toronto – Sv. Jāņa ev. lut. latv. dr.: (200 Balmoral Ave, Toronto, ON M4V 1J6), tālr.: 416-921-3327, E-pasts: baznīca@bellnet.ca. Info: www.stjohnslatvian.ca Māc. Ģirts Grietiņš (adrese: 40 Hollyberry Trail, North York ON M2H

2S1), tālr.: 6479865604, E-pasts: grietins@gmail.com.

Priekšnieks: Kārlis Vasarajs Pr. vietn. Sibilla Korule. Dāmu kom. pr. Maija Sukse, tālr.: 4162214309.

Vašingtonas (DC) latv. ev. lut. dr.: 400 Hurley Avenue, Rockville, MD 20850 – 3121. Tālrunis: 301-251-4151, epasts: dcdraudze@gmail.com, www.dcdraudze.org. Prāveste Anita Vārsberga Pāža (tālr.: 301-302-3270). Draudzes priekšiece Dace Zalmane.

Draudzes virtuālie svētbriži notiek Zoom platformā – trešdienās plkst. 10:00 un svētdienās plkst. 11:00.

Pieslēšanās norādes ir atrodamas draudzes mājas lapā.

Lūgums sūtīt
SARĪKOJUMU un
DIEVKALPOJUMU
ziņas uz e-pastu:
rigaven@aol.com
– Inese Zaķis –
ne vēlāk kā
PIEKTDIENĀS.

TALANTS UN DARBA PRIEKŠ

Bostonā mirusi Anita Asberga Sisenis

bostonietim pie sienas būs viņas sēnes, pat ja viņš sēnes neēd.



Neminot daudzās sabiedriskās norises, kur Anita sekmīgi darbojusies, palaikam bija arī vilšanās, ko piedzīvo gandrīz katrs sabiedriskais darbinieks, uzslavas vietā labākā gadījumā saņemot klusēšanu. Anitai bija milzīga daždažādu gaiļu kolekcija un vērtīga dzintara kolekcija, ko izrādīja arī Bostonas televīzija. Pirms gadiem Anita zaudēja savu dzīvesbiedru Agri, kas bija liels viņas ideju atbalsts.

Par Anitu sēro viņas māsa Ilga, bērni Tamāra, Tia un Alvis, mazbērni. Pavadot Anitu tālajā ceļā uz Mūžību, gribam līdzīgi iedot bostoniešu atzinību un paldies, kas palika nepateikti.

IVARS GALIŅŠ



Mūžībā aizgājusi mūsu mīlā
māte, vecmāte, vecvecmāte, krustmāte, tante

MAIJA AUNS,
dz. RAUDIŅŠ

Dzimusi 1938. gada 28. jūnijā, Rīgā,
mirusi 2021. gada 30. jūnijā Tampā, Floridā

Augšā aiz zvaigznēm,
Tur tiksies reiz mīli...

Sēro
LINDA AR ĢIMENI
DŽEMS AR ĢIMENI
JĀNIS, KARMENA
ILGA, INGA, LĀRA



Mūžībā aizgājis mūsu biedrs

fil! PĒTERIS AIVARS, oec., 1972 I

Dzimis 1948.gada 11.janvārī, Pegnitzlaufā, Vācijā
Miris 2021.gada 21.jūlijā, Oaklandā, Ņūdžersijas štatā, ASV

Siti tibi terra levis LETTONIAS KONVENTS un FIP!B!

SPORTS

(Turpināts no 17. lpp.)

Riteņbraucējiem 22. un 33. vieta grupas braucienā

Grupā braucienā riteņbraucēji veica 234 kilometrus garu distanci ar trīs ievērojamiem kāpumiem. Grūtās sacensības sāka 128, bet finišu sasniedza 82 sportisti. Pirmajā atrāvienā aizbrauca astoņu riteņbraucēju liela grupa, kas iekrāja gandrīz 20 minūšu pārsvaru, taču neviens no šī astoņnieka nebija starp favorītiem uz medaļām. Apmēram 40 kilometrus pirms finiša kāpumā pirms Mikuni kalnu pārejas sāka šķelties peletons.



Toms Skujiņš
// FOTO: EPA/Scanpix

Skujiņam un Neilandam sākumā izdevās noturēties aptuveni labāko trīsdesmitniekā, tomēr vēlāk arī latvieši pameta vadošo grupu. Nepilnus sešus kilometrus pirms finiša vienatnē aizbrauca ekvadorietis Ričards Karpass, kurš strauji tuvojās finišam, izcīnot vienu no saviem lielākajiem panākumiem karjērā. Karpass finišēja pēc distancē pavadītām sešām stundām piecām minūtēm un 26 sekundēm. Toms Skujiņš finišēja grupā, kas no uzvarētāja atpalika sešas minūtes un 20 sekundes, izcīnot 22. vietu. Finiša spurtā par 21. vietu Skujiņš piekāpās tikai Kazachstānas riteņbraucējam Aleksejam Lucenko.



Kristis Neilands

Kristis Neilands bija nepārspēts sprintā grupā, kas no čempiona atpalika desmit minūtes un 12 sekundes – 33. vieta. Latvijas riteņbraucēji par savu sniegumu nopelnīja attiecīgi 20 un 10 UCI kategorijas punktus.

Skujiņa ieņemta 22. vieta ir augstākā, kāda Latvijas riteņbraucēja sasniedza vieta olimpisko spēļu grupas braucienos kopš 2000. gada, kad šajā paša vietā finišēja Arvis Piziks. Zīmīgi, ka tieši Piziks komentēja sacensības Latvijas Televīzijas ēterā.

Pirms starta riteņbraucēji nebija vienojušies, kurš uzņems līdera lomu. Tas īsti nenotika arī sacensību laikā. Abi sportisti vairākkārt viens otram apvaicājās par pašajūtu, un izšķirīgo lēmumu pieņēma nevis viņi paši, bet pēdējais stāvais kāpums. „Esam ļoti līdzīgi braucēji. Gaidījām un skatījāmies, kurš jūtas

labāk. Šādos laika apstākļos būtiski ir dabūt katru ledus gabaliņu, katru ūdens pudeli, tāpēc viens otru piesedzām. Ja viens no mums bija peletona aizmūgurē, pudeles un ledu paķerām arī otram,” Latvijas izlases riteņbraucēju taktiku atklāj Skujiņš. „Braucām kā komanda – bez noteikta līdera.” Skujiņu apmierina sasniegtais rezultāts, „bet vienmēr gribas labāk”. Viņš neslēpa, ka vēl viens vai divi komandas biedri noteikti ļautu cīnīties par augstākām vietām, jo izdotos ietaupīt enerģiju, piemēram, partneriem „ievelkot vējā”. Šādā gadījumā būtu cerības pacīnīties par vietu vadošajā desmitniekā. „Beigās kalnā cīnījāmies, cik varējām, bet diemžēl finišējām, kur finišējām,” stāsta Skujiņš. Viņš Latvijas riteņbraucējiem sasniedza šī gadsimta labāko rezultātu olimpiskajās spēlēs.

Latvijas riteņbraucēji tik augstas vietas nav ieņēmuši kopš 2000. gada, kad individuālajā braucienā Raivis Belohvoščiks sasniedza 15. labāko rezultātu, bet Piziks, kā jau minēts, bija 22. vietā grupas braucienā. Veiksmīgākās olimpiskās spēles Latvijas riteņbraucējiem bija 1992. gada Barselas spēles, kad Dainis Ozols grupas braucienā tika pie bronzas medaļas, bet Piziks finišēja astotais.

Igaunis Tānēls Kangerts finišēja vienā grupā ar Neilandu un ierindojās 46. vietā, bet viņa tautietis Pēters Prūs un lietuvietis Ēvalds Šiškēvičs izstājās. Nefinīšēja arī 2016. gada olimpiskais čempions Gregs van Avermets no Beļģijas.

Tenisistēm Olimpiada beigusies...

Latvijas tenisiste Anastasija Sevastova nepārvarēja vienspēļu turnīra pirmo kārtu. Sevastova pirmajā kārtā ar rezultātu 6:2, 4:6, 2:6 cieta zaudējumu pret francūzieti Fionu Ferro. Olimpisko spēļu debitante Sevastova WTA rangā ieņem 53. vietu, bet Ferro ir 11 pozīcijas zemāk.

Latvijas sievietes tenisa pirmā rakete Aļona Ostapenko Tokijas Olimpisko spēļu tenisa vienspēles pirmās kārtas spēlē ar 4:6, 7:6 (6:2), 4:6 zaudēja Krievijas Olimpiskās komitejas (KOK) spēlētājai Jeļenai Vesņinai. Latvija Tokijā palikusi bez vienspēļu tenisistēm, jo pirms Ostapenko zaudējumu pirmajā kārtā piedzīvoja arī Anastasija Sevastova. Pirmo setu Ostapenko iesāka ar 4:2 vadību, taču atlikušajos četros geimos pārāka bija Krievijas Olimpiskās komitejas pārstāve, kas guva panākumu pirmajā setā. Otrā seta ievadā pēc neveiksmīgām epizodēm Ostapenko kļuva emocionāla, taču drīz vien atgriezās pie nosvērtas spēles. Ostapenko spēlē sev ierastā manierē – agresīvi uzbrūkot, tomēr regulāri arī pieļaujot kļūdas. Ostapenko pašlaik tenisa rangā ieņem 30. vietu, bet viņas pretiniece ir 305. pozīcijā. Olimpisko debiju Ostapenko

piedzīvoja 2016. gada Riodežaneiro spēlēs. Arī toreiz viņa nespēja pārvarēt pirmo kārtu.

Dubultspēlē Ostapenko/Sevastova spēlēja pret austrālietēm Elenu Peresu un Samantu Stosuru. Atkal zaudējums – ar 6:4, 1:6, 5:10. Līdz ar to mūsu meitenēm olimpiskais teniss ir noslēdzies. Spēle iesākās spraigi, abām komandām rādot līdzvērtīgu sniegumu. Lai gan bukmeikeri tieši Latvijas tenisistēm paredzēja lielākas izredzes uzvarēt šajā spēlē, tomēr austrāliešu duets jau no paša spēles sākuma parādīja, ka ir labi saspēļējušas un ir sarežģītas pretinieces.

Pietrūka četru punktu

Latvijas šāvēja Agate Rašmane izcīnīja 19. vietu sacensībās šaušanā 10 metru distancē ar pneimatisko pistoli. Kvalifikācijas sacensībās startēja 53 šāvējas. Rašmane 60 šāvienos iekrāja 573 punktus. Sešās serijs viņai bija 98, 95, 96, 95, 95 un 94 punkti. Veiksmīga pirmā serija Latvijas šāvējai kvalifikācijas sākumā ļāva ierindoties pirmajā astoņniekā, kas deva cerības uz finālu, taču pēdējās serijs neizdevās nostabilizēties finālistu pulkā. Lai iekļūtu finālā, vajadzēja vismaz 577 punktus.



Trainers Vilnis Celmiņš un Agate Rašmane
// FOTO: TVNET

Olimpisko debiju Tokijā piedzīvoja šāvēja Agate Rašmane, kuŗa 10 m distancē ar gaisa šauteni ieņēma augsto 19. vietu. Pati sportiste ar savu sniegumu bija apmierināta. Tāpat atzinīgus vārdus par savu audzēkni izteica arī treneris Vilnis Celmiņš.

„Bija grūti, bet visas serijas bija labas,” pēc sacensībām teica Rašmane. Viņa neslēpa, ka bija pāris kļūdiņas, tomēr rezultāts vien trīs punktos atpalika no personīgā rekorda. „Ļoti labu rezultātu priekš sevis es sasniedzu,” viņa piebilda. Lai gan šāvējiem atvēlētās minūtes ir šķietami ilgs laiks, šajā laikā jāpaspēj veikt 60 šāvienus. „Sākumā sanāca nedaudz laiku iekavēt. Beigās bija tā kā treniņos, ka nekāda vilkšana nesanāk,” teica sportiste.

Latvijas vienīgā pārstāve šaušanas sportā Agate Rašmane olimpiskajām spēlēm kvalificējās jau marta izskaņā. Viņa Pasaules kausa posmā Deli vingrinājumā ar mazkalibra pistoli 25 metru distancē izcīnīja ceturto vietu. Šāds sniegums sportistei ļāva uzlabot pozīcijas pasaules rangā, un trīs dienas vēlāk Starptautiskās Šaušanas sporta federācija (ISSF) sveica sportisti ar izcīnīto ceļazīmi. 2014. gadā Rašmane jaunatnes olimpiskajās spēlēs izcīnīja 10. vietu, bet gadu vēlāk

Eiropas spēlēs bija augstajā septītajā pozīcijā. Jaukto komandu sacensībās viņa 2019. gada Eiropas spēlēs ierindojās otrajā vietā.

„Uz starta līnijas Tokijā zināšu, ka aiz manis stāv visa Latvijas armija”



„Esot Tokijā uz starta līnijas, zināšu – mana nodaļa, mans vads, mani biedri par mani turēs ikškus un jutīs līdzī. Kopā ar viņiem es jūtos daudz drošāk, jo aiz manis stāvēs visa Latvijas armija.” Tā savas sajūtas raksturo Latvijas olimpiete un valsts rekorda īpašniece 800 metru skrējienā, Sauszemes spēku Mehanizētās kājnieku brigādes karive Līga Velvere. Viņa atzīst – Covid-19 pandēmijas dēļ olimpiadas priekšvakarā teju bijusi spiesta pamest karjēru, taču glābiņš nācis Nacionālo bruņoto spēku (NBS) personā. Tā Līga kļuva par karivi un nu Latviju pārstāvēs kā NBS Sporta kluba pārstāve.

Neveiksmīgs trešais sets

Latvijas plūdmales volejbola duets Tīna Graudiņa un Anastasija Kravčenoka ar zaudējumu debīteja Tokijas Olimpisko spēļu turnīrā.



Graudiņa un Kravčenoka D apakšgrupas pirmajā spēlē ar rezultātu 1:2 (13:21, 21:16, 11:15) zaudēja plūdmales volejbolistēm no ASV Kellijai Kleisai un Sārai Sponsilai. Spēles sākums abām komandām bija līdzīgs, bet pie rezultāta 6:6 amerikānietes veica 8:1 punktu izrāvieni. No šī deficīta Graudiņa/Kravčenokai atspēlēties neizdevās. Trešā seta iesākumā latvietes nonāca iedziņņos ar 0:2, bet tad, pateicoties Kravčenokas uzbrukumam un Graudiņas blokam, ātri izdevās trīs punktus atspēlēt. Turpinājumā ritēja ļoti sīva cīņa, dueti apmainoties punktu guvumiem. Pēc garas un aizraujošas izspēles, kuŗā amerikānietes guva smagu punktu, rezultāts kļuva 8:8, taču tam sekoja laba Graudiņas spēle aizsardzībā, kas deva divus punktus pēc kārtas. Kleisas spēle blokā radīja latvietēm problēmas, un amerikānietes noslēgumā veica izrāvieni un izcīnīja uzvaru spēlē.

Latvijas plūdmales volejbolistiem Mārtiņam Pļaviņam un Edgaram Točam piešķirta tehniskā uzvara pirmajā spēlē, jo Čehijas duets Ondržejs Perušičs un Davids Šveiners Covid-19 dēļ spēli nevar aizvadīt. Pirms olimpisko spēļu sākuma Perušičam bija pozitīvi vīrusa testa rezultāti. Čehiem bija iespēja aizvietot Perušiču, tomēr tas netika izdarīts. Čehi piedāvāja Pļaviņam/Toča spēli aizvadīt uz vēlāku laiku, taču latvieši no tā atteicās.

Peldēšana

Peldētāja Ieva Maļuka 200 metru brīvā stila peldējumā nekvalificējās pusfinālam. Distancē Ieva Maļuka veica divas minūtes un 3,75 sekundes. Tas deva 24. vietu kopvērtējumā.

Olimpisko apļu stāsti

* Latvijas komandā ir pārstāvētas 5 ģimenes: • Šķēpmetēja Madara Palameika ar tēvu un treneri Gintu Palameiku. • Soļotājs Arnis Rumbenieks ar tēvu un treneri Aivaru Rumbenieku. • Vesera metēja Laura Igaune ar vīru un treneri Nolanu Hilu. • Tenisiste Aļona Ostapenko ar mammu un treneri Jeļenu Jakovļevu. • Tenisiste Anastasija Sevastova ar dzīvesbiedru Ronaldu Šmitu

* Latvijas džudo cīkstonis Jevgeņijs Borodavko inficējies ar Covid-19 un šī iemesla dēļ nepiedalīsies Tokijas Olimpiskajās spēlēs, informē Latvijas Olimpiskā komiteja (LOK).

* Tokijas Olimpisko spēļu atklāšanas ceremonija notika bez tās režisora, jo Kontaro Kobajaši tīcī atlaists antisemitiska joku dēļ. Kā vēsta britu sabiedriskā raidorganizācija BBC, par atlašanas iemeslu kalpojīs kāds vēl pagājušā gadsimta deviņdesmitajos gados veikts videoieraksts, kuŗā toreizējais komiķis Kobajaši redzams, jokojojot par holokaustu.

* Olimpisko spēļu pārcelšana no 2020. gada uz 2021. gadu izmaksājusi 2,3 miljardus eiro. Ekspertu veiktās aplēses liecina, ka Tokijas OS izmaksās vairāk nekā 20 miljardus eiro. Tā ir olimpisko spēļu izmaksu rekordsumma.

* Tokijas Olimpiskajās spēlēs tiks sadalīti 339 medaļu komplekti 33 dažādos sporta veidos un 50 disciplīnās. Pirmo reizi skatītāji var vērot karatē, klinšu kāpšanu, sērfingu, skeitboardingu. Jaunas disciplīnas ir arī 3x3 basketbols, BMX frīstails un medisons riteņbraukšanā (Medisons ir stafetes sacensības treka riteņbraukšanā, kas nosauktas par godu pirmajai Madison Square Garden sporta arēnai Ņujorkā, ASV). Savukārt pirmo reizi kopš 2008. gada olimpiskajās spēlēs atgriezies beisbols un softbols.

Sporta ziņas sakopojis
P. KARLSONS